Izidor MODIC

207 zpv. pesmi

Regist.: M. T.

Ta zvezek z zbirko zapisov ljudskih pesmi prof. Izidorja M o d i c a je iz zapuščine podaril sin dr. Heli Modic Bogu Grafenauerju, ta pa spomladi 1971 ISN SAZU. Glasbeno narodopisnemu institutu je izročil to zbirko dr. Milko Matičetov istega leta.

Kolikor se lahko sklepa iz deloma ohranjene pošiljke 151 pesmi, (v ŠZ), ki jo je bil poslal I. Modic Štreklju med dec. 1904 in dec. 1905 (gl. podatke na platnicah snopiča SNP 8.)) in ki obsega pesmi, vse iz med onih v tem zvezku, izvirajo zapisi v tem zvezku najverjetneje iz letx 1904 - 1905, v času med Modičevo maturo in končanim prvim letom slavističnega študija na Dunaju. Točnejše podatke o imenih in domačih krajih pevcev gl. v prilogi !

Febr. 1978 Valens Vodušek

V. Vodušek

Slovenske narodne pesmi.

Nabral Izidor Modic.

prim.: Š 544-70

Teče, teče bistra voda
bistra voda Donava.
Po nji plava ena barka,
ena barka pisana.
Not se pelje mati božja,
mati božja z Jezusom.
Jezus je na križu visel
cele dolge urce tri,
pa nič druzga ni govoril
kakor sedem besedi:
tvojo mater je izročil
svojim očet nebeškemu.
Potlej je pa ena tička priletela
iz dežele jutrove
in mu je prav lepo zapela
od Marije, Jezusa.
Marija je pa v tronu stala
in je dol po cerkvi šla
in je tičko uprašala:
„Kje si peti slišala?"
Al si se sama zmišlala,
al s' jo peti slišala?"
Jar s' jo nisem sama zmišlala,
jaz sem jo peti slišala.
Sta jo pela dva zidarja,
k' sta to cerkev zidala."
To nista bla dva zidarja,
to sta bla dva angelja,
sta to pesem prepevala
od Marije, Jezusa.

Pel K. Zadnik.
Bloke.

=Š 6017

O ja, kedar jaz mrtev bom,
o ja, dente me v frišen grob,
o ja, dente me v frišen grob,
o ja, ferkel na grob!

O ja, kteri bo mimo šel,
o ja, pa bo rekel tako:
„O ja, bil je to vinski brat,
o ja, pil ga je rad."

„O ja, kedar jaz mrtev bom,
o ja, dente me v frišen grob,
o ja, dente me v frišen grob,
o ja, križček na grob.

O ja, kteri bo mimo šel,
o ja, ~~kteri bo m~~ vsak bo rekel tako:
„O ja, to je bil prav kristjan,
o ja, molil je rad.

Bloke. Pel K. Zadnik, ki jo je slišal od Primorcev.

prim. Š 151

„O tam na ravnem polju
stoji en beli grad.
Za gradom pa špancira
tako en mlad soldat.

Skoz okno ga pokliče
„na mlada deklica:
„„Le gor po šteuřcah pridi,
prav sama sem doma!""

„Jar bi pa prišel k tebi,
pa se bojim zaspat."
„„Pa nič se ne boj zaspati
„mam petelinčke tri."

Ta prvi mi zapoje,
k' je urca glih devet.
Ta drugi mi zapoje,
k' je urca polnoči;
Ta tretji mi zapoje,
k' se dela beli dan.""

Bloke. Pel K. Zadnik, ki je pesem slišal od Primorcev.

prim.: Š 151

4. 10 v

Oj tam na ravnem poljn
stoji en beli grad,
'mu grada pa špancira
en zauber fantič mlad.
Skoz okno ga pokliče
'na mlada keluarca:
„Oj fantič, k meni pridi,
prav sama sem doma!
Ni očka, ni mamce,
ni mojga šocelna."

Bloke. Pel T. Hiti iz Ravnika.

prim.: Š 2082

5. 10 v

Moj očka majo konjčka dva,
oba sta zauber šimelna. Tidrej...

Jar jih enga prosil bom,
da drev še nekam jahal bom;
Čez to dolino prajzarsko
k beli kôči pod goro.

[Tudi: k svoji ljubci v kambrco.]

Bloke. Pel K. Zadnik.

Konjiček pod oknom rezgeta,
dekle po štenžcah priskaklja,
konjička žene v štalico,
mene pa v svitlo kambrco.

6. 4x4

„Kaj je tebi, dekle moje,
da s' tak močno žalostna?
Al po očki, al po mamci,
al po svojem šocelnu?"

Ne po očku, ne po mamci
ne po svojem šocelnu!
Sem po svojem ledeg stanu,
kir ga nikdar več ne bo!

„Tiho bodi, dekle moje,
jaz bom kupil ledeg stan."
Niga mesta, ne štacune,
kdor bi kupil ledeg stan!

„Tiho bodi, dekle moje,
jaz bom kupil prstan zlat."
Kaj bi meni mamca djali,
ko bom nosila prstan zlat!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim. Š 183 7. 28v

Sem nekaj novga zvedel,
nove cajtinge sem bral,
da bo moja žena vmrla,
Oh, kam se bom sromak podal!"
Ko m' je sinka dva vmorila,
vrgla jih je v Ljubljanšico.
Oh, preljuba sinka moja,
kam sta vidva splavala?
Kam jih je Ljubljanšca nesla?
Notri v to šroko Savico.
Jutri ob deveti uri
boš peljana z mesta vun.
Dosti folka pojde s tabo,
vse ljubljanske deklice.
Frajman že okoli hodi
pa pobira vbogajme:
„Le dajajte, le skladajte,
vse za svete maše bo!"

Frajman meč kvišku vzdigne,
pa odseka glavo proč.
„Oh preljubi kranjski fantje,
kolkokrat smo skupaj bli,
lepe pesmi prepevali
in kratke čase delali!"

Lepšega ni na svetu,
kakor je ta ledeg stan!
Se mladi fantje vkup zberejo
prav lepo zapojejo doma!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim. Š 183 8. 10v

„Ljubca, ljubca, kako si ti nevsmiljena!
Svojga sinčka si vmorila,
vrgla ga v Ljubljančico!"

Šroka voda ga je vzela,
nesla ga je v Donavo!
Jutri ob deveti uri,
boš, Zefka, že obsojena!"

Zefka že po mest pobira
v almožno:
„Le darvajte, le dajajte,
vse za svete maše gre!"

Sv. Vid nad Cerknico. Narekal France Rot.

= Š 6989 9. 7x2

V Ljubljanco pridem čer goro,
od doma vzamem še slovo.
V kosarno pridem še vesel,
oh, tam pa jokati začel.
Pa gver na ganku tam visi,
dekle pa briše si oči.
Prejd ko ga bom na ramco djal,
jaz tebi bodem vedeť dal;
oh, ti pa urce štela boš,
kir mene vidla več ne boš.
Adijo, dijo ljubca ti,
kolkrat sva bla do polnoči.
Adijo, dijo očka vi,
zakaj ste tako žalostni?

Bloke. Pel K. Zadnik.

10. = rkp. Š2 st. 8 [list 4]
= Š 6854 (6854)

Spomlad se bliža, zeleni,
ko vsaka tička žvrgoli,
ko vsaka poje pesmico
za moj rajžico.

Adijo, dijo očka, mat!
Kolkrat ste mogli kruha dat.
Oh, zdaj ko b' mogel vam pomagat,
pa moram bit soldat!

Adijo, dijo sestra, brat!
Nocoj se vidmo zadnjikrat.
Mene bo prebodel oster meč,
pa se ne vidmo več!

Adijo, dijo hišica!
Kolkrat je tekla zibelka.
Kolkrat sem se sladko naspal,
zdaj bom slovo jemal!

Adijo, dijo ljubica
in tvoja bela posteljca!
Kolkrat sem se sladko naspal,
zdaj bom na vahti stal!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: Š 1592–1610 11. ~~18 v~~ 30 v (nadaljevanje pes. 94)

Dekle, dekle delaj pušelc
za to rajžo žalostno!

„Saj t' ga bodem naredila
z rožmarina nemškega!
Za klobuk t' ga bom pripela,
z eno zlato knofelco,
da t' ga ne bo burja vzela,
koder boš marširal z njim:
gor po Nemškem, al po Kranjskem,
al po Oberštajerskem.
Nemške frajle te bjo sprašvale:
„„Kdo t' je dal ta pušelček?"
Al s' ga kupil, al s' ga našel,
al si ga v dar dobil?"„

Nisem kupil, nisem našel
jaz sem ga za dar dobil!
Men ga je Kranjica dala,
moja prva ljubica!

Bloke. Pel K. Zadnik.

Nadaljevanje glej pod štev. 94.

12. 4×3

Vse rožce po polju cvetejo,
ja, ja cvetejo,
vsi fantje na vojsko gredo.

Ko fantič z vojske domov pridem,
ja, ja domov pridem,
že dekle na pragu stoji.

Kako se meni dopadeš,
ja, ja dopadeš,
življenje za tebe jaz dam.

„Kako se morem dopasti,
ja, ja dopasti,
ko jaz mam že svojga moža!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

13. 2x4

fantje se skupaj zbirajo,
na barčico se vsedajo:
„Odrin, odrin od kraja proč,
da se ne vidva nikdar več!"

Barka je že zaplavala,
dekle na ptu suhem jokala:
„Skleplji, skleplji svoje bele roke,
toči, toči britke solze!"

Bloke: Pel K. Zadnik.

14. 10v

fantje se zbirajo,
daleč marširajo.
Marija jih je srečala
in jih je vprašala:

„Kam greste, fantje vi,
da ste tak žalostni?"
Gori na Štajersko,
dol na francozarsko!

Sablice brusijo
in se poskusijo.

Bloke. Pel K. Zadnik.

15. 8344 3x4

Prav luštno je po zim,
ko za pečjo sedim,
pa sladko vince pijem
al pa tabak kadim.
Moje ženke glas
mi dela kratek čas,

pa kdor ga slišat če,
naj pride drevi v vas!

Prav luštno je po let,
ko slišim tičke pet.
Pa svojga ljubega slavčka
ne boš ga videl več.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Drim. Š 1679, 16. 5x4

Kam se čem dekle podati?
Pred kosarno se peljati?
Stopila bom pred hauptmana,
prosila za svojga šocelna.

Haupman to porelje da,
da šocelna naraj ne da:
„Podajta si roke,
vzemita še slovo!"

„„Roke sva si pa že podala,
slovo sva tudi že jemala.
Zdaj grem pa od tebe proč,
ne boš me vidla več!

Kaj se boš, dekle, jokala,
britke solze prelivala?
Jaz pa kri prelival bom,
tebe zapustil bom.

Tam za turškim belim gričem,
tam bo moja glavca pala

tam jaz kri prelival bom,
oči zatisnil bom!""

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim. dost. poboč. III
sv. J.

17. 7X4

Svet Janez mašnik bil,
lepe nauke je učil.
Skoz Janezove pridige
omečil grešnike.

Kraljica v cerkev šla,
Janeza poslušala.
Zvolila si je Janeza
za spovednika svojega.

Kraljica k spovdi šli,
čisto se spovedala.
Obhajal jo je Janez sam
z nebiškim jagnjetam.

Kralj Venc je zvedel to,
da kraljica k spovdi šla:
„Janer povej, povej,
kaj se kraljice spovej!"

Janer tako govori;
Prst čez usta položi:
„Jar tudi smrt rajši storim,
kot od spovdi govorim."

Kralj Venc se razsrdi,
Janeza martrat pusti.
Vrgli soga v velko vodo,
v to reko Donavo.

Velik čudež se zgodi;
Janer se ne potopi.
Okoli Janeza glave
so zvezde svetle.

Bloke. Narodna pesem najbrž ni.

18.

prim. š 835-42

8X2

Dober večer, mamica!
Kje je vaša Johanica?

„Naša Johanca bolna je,
pa tud gotovo vmrla bo!"

Pa če Johanca vmrla bo,
pa pojdem tud jaz v grob za njo!

Pa štirje fantje pridejo,
Johanco v trugo zabijejo.

Pa štirje fantje pridejo,
Johanco na ramco denejo.

Pa dva duhovna prideta
Johanci grob požegnata.

Zvonovi prav lepo pojo,
k' Johanco v cerkev vabijo.

Pa štirje fantje pridejo,
Johanco v jamco vržejo.

Bloke. Pel K. Zadnik.

19. 21v

7125

Oh ti, Marija s Planinske Gore,
ti mi moreš pomagat.
Doma sem pustil očeta svojih,
ki za mano žalujejo.

Le naj žalujejo,
le naj se jokajo,
naraj nas več ne bo!

Oh ti, Marija s Planinske Gore,
ti meni moreš pomagat.
Doma sem pustil mater svojih,
ki za menoj žalujejo.

Le naj žalujejo.
itd.

Oh, ti Marija v Planinske Gore,
jaz se teti priporočim,
da ti me bodeš obvarvala,
jaz pa tebe ne zapustim.

Doma sem pustil brate svoje,
ki za menoj žalujejo.

Le naj žalujejo,
le naj se jokajo,
naraj še pridemo!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 538 - 43
prim.: 525

20. 22 v

Na Gori so pa žleht ljudje,
še hujši babe kot možje.
Zoltarja konjci zobljejo
s kelha jih napajajo.

Marija pride dol z Gore,
brodarja prosi: „Prepelji me!
Prepelji me za božji lon,
za božji lon, za nebeški tron."

„„Ne prepeljem te za božji lon,
tud ne za nebeški tron,
za same bele cvancgarce,
za črne krajcarje.

Marija se čez vodo poda.
Pri kraju je le mal vode,
po sredi pa po suhem gre
[ali: do sred noge.]

Marija pride čez vodo.
Brodarjeva hiša že gori:
„„Naraj, naraj, Marija ti,
Marija sedem žalosti!""

Marija čez hišo sveti križ stori,
pri hiši nič hudega ni.

Bloke. Pel K. Zadnik

7058

8x4

Danes v nedeljo jutro
je v cerkvi božja čast;
jar pa po gmajnci hodim,
sem žalosten ta čas.

Danes je mrzlo jutro,
tički lepo pojo,
tički lepo pojejo,
fantje pa vriščejo.

Vsega sem se naveličal,
ne bom se skrival več.
Še rajši grem v kosarno,
če pridem tud pod meč.

Oblaki so rumeni;
oj, kaj pomenijo?
Da vsi mladi fantje
k soldatom pojdejo.

Oblaki so rudeči;
oj, kaj pomenijo?
Da vsi stari fantje
na vojsko pojdejo.

Kdo bo listje grabil,
kdo bo praprot žel,
kdo bo dekle ljubil,
bom jaz na vojsko šel?

Na vahti so dolge ure,
da ni jih moč prestat.
Dekle doma žaluje,
ker mora sama spat.

Kosarno bom zapustil,
na dom se bom podal,
bom drugo dekle ljubil,
še ni coj bom pri nji spal.

Bloke. Pel K. Zadnik

prim.: 811-15
prim.:

22.

11v

Po celi Ljublanci luči gore;
pri moji ljubi so pa tri.
Od kod si dekle ti duma,
da te nobeden ne pozna?

Jar sem pa s kraja tacega,
da ljubim enga samega.

Pod klančkom sva se srečala,
prav mil sva se spogledala.
Solzne so ble najne oči:
to vse ljubezen stri.
Tidrej.

Bloke. Pel K. Zadnik k polki. Drugi del od druge pesmi.

23. 7258

5v

Ne grem kosit, ne grem kosit
po pet ni štirdeset,
po petdeset pa ja,
pa še tabak naj da
Tidrara ...

Bloke. Pel K. Zadnik kot polko.

prim.: 4061
prim.: 4659-64

24.

11v

Sem v hiško v vas hodil,
sem gladil steze,
moraste, grunjče in ravno polje.
Bom travco pokosil, grunjče požgal,
bom hiškarco vprašal,
pa še bom oral.

Ne bom se možila na visoke gore,
ne bom je nosila na glavi vode.
Jest bom se možila na ravno polje,
so gladke stezice, pa nazle vode.
Tidralala.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1618-27

25.

4x2

3. [: Jar pa pojdem na Gorenjske:]
Gor na Oberštajersko.

[: S parkeljci b'jo pot po kazale:] 3.
s perjem senco delale.

3. [: Nihče drug ne pojde z mano:]
vse te drobne tičice.

[: S kljunčki bojo prepevale:] 3.
kratke čase delale.

Holali...

Bloke. Pel K. Zadnik.

6060 26. 6v

Bog je vstvaril zemljico, oj zemljico.
Zemlja je rodila trtico, oj trtico.
Trtica rodila je grozdka dva, oj grozdka dva.

Grozdek je napolnil sodčka dva, oj sodčka dva.
Sodčka napolnila pa litra dva, oj litra dva.
Litere je napolnil pa glažka dva, oj glažka dva.

Bloke. Pel K. Zadnik.

7186 27. 6v

Ljuba Mati Božja, ti spod Šmarne Gore,
obvar me ti hude vojske.
Pa bjo kugle letele spod Šmarne Gore,
se bojo jokale ljubljanske gospe.
Turek je pisal, da se ne boji,
tam gori na gradu bo delal gosti.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim. dod. stan. I. B, št. 14 28. 8x2

Ko smo Bosno čer jemali,
pa se nismo Turka bali. Trala...

Ta Bosna je zgubljena,
za na, za nas je dobljena. Trala...

Turka se pa ne bojimo,
le za njim jo pobežimo. Tra...

Ta na Turškem smo kvartali,
pa se nismo Turka bali. Trala...

Turka smo pa pozobali,
kakor da bi češnje brali. Tra...

Ko smo prišli v mesto fajce,
smo imel krvave srajce. Tra...

Turka se pa ne bojimo,
le za njim jo poberimo. Tra...

Turek ima šroke hlače,
dolge, dolge pa mustače. Trala...

Bloke. Pel K. Zadnik.

29. 19v

„„Dober večer, ljubica!
Al boš kaj dala pušeljca?""
„Minilo je že sedem let,
kar sem jar dala pušelje lep."
moj'mu preljubmu šocelnu.
Pa ga je nesel na vojsko,
ga nikdar več naraj ne bo."
Pa stara sem b'la šestnajst let,
ko sem ti dala pušelje lep.
Ti drajlale...

Al dala sem rudečega
'z mojga srca gorečega.
Al dala sem ti plavega
'z mojga srca pravega.
Al dala sem rumenega
'z mojga srca rudenega."

„„Pa vaši fantje pridejo,
pa meni čevlje skrijejo.""

„Kdor se naših fantov boji,
pa naj doma na peč leži!"

Bloke. Pel K. Zadnik. Pesem je sestavljena iz dveh ali treh pesmi.

prim.: 1368-85 30. 3x4

Al me bo kaj pada imela,
ko bom nosil puškujo belo,
sabljico, sabljico pripasano,
al puški, puškico prabasano.

Jar bi ke že pada imela,
ko bi, vrola, samotmela!
Capni mamca, mamca branijo,
da imaš, imaš premajhno kajžico.

Kajži, kajžica pesni prelika,
pa sem fantič kot se šika,
pa imam dosti dela, dost blaga;
oh, kajži, kajžica je v stuka dva.

Bloke. Iel K. Zadnik.

prim.: 2186-88 31. 4x4

Čujo, pa zdrava ostani,
poslaj mi k plovcem pako!
Pa na me pikar pa pozabi,
če prav Tvoj fantič ne bom.

Veš, kolikokrat sva skupaj sedela,
prav lepo pomenkovala se.
Če pikdar se misva sprašala,
al se imava ljubit al pa ne.

Velika je bila ljubezen,
še večji je upanje blo.
Že je marsikrat minilo,
golj žalo je mene moško.

64, prismukrana Zatka ljubezen,
k'jena dekle dva fanta jima:
prvga s'ji v pre zaljubila,
druzga za norca ima.

Bloke. Iel K. Zadnik.

prim.: 1076-80 32. 6x5

Mici, Micika, al bi pada tišlerja?
„Mami, mamica, tišlerja pa ne!
Tišlar jima pole tri,
tišlar pobla vse noči.
Mami, mamica tišlarja pa ne!"

Mici, Micika, al bi pada kovača?
„Mami, mamica, kovača pa že ne!
Kovač jima štalova tri,
povač tolče vse noči.
„Mami, mamica, kovača pa že ne!"

Mici, Micika, al bi pada pištarja?
„Mami, mamica, pištarja pa ne!
Pištar jima pila tri,
pištar šiva vse noči.
„Mami, mamica pištarja pa ne!"

Mici, Micika, al bi pada malnarja?
„Mami, mamica, malnarja pa ne!
Malnar jima kamne tri,
malnar melje vse noči!
Mami, mamica, malnarja pa ne!"

Mici, Micika, al bi pada žnidarja?
„Mami, mamica, žnidarja pa ne!
Žnidar jima mačke tri,
žnidar piva vse noči.
Mami, mamica, žnidarja pa ne!"

Mici, Micika, al bi pava godca?
„Mami, mamica, godca pa ja!
Godec jima orgje tri,
bom plesala vse noči.
Mami, mamica, godca pa ja!"

Bloke. Iel K. Zadnik.

7403 33. 48 v

Popoč se m'je sanjalo;
patrolca prišla bo,
pa treba bo bežati,
še hlač na men ne bo!

V Ljubljanco sem prišel
korajžen, vesel,
pa sem Žabjek zagledal,
sem jokat začel.

Pa pride star mož,
s sivo brado,
prinese kos kruha,
pa mrzlo vodo.

Odprl mi je vrata,
pokazal m'je kot:
„Al tukaj boš počival,
dokler ne greš od tod."

Al fantje, restantje,
mi pravijo tako:
„Nikar se ne jokaj,
saj dolgčas ti ne bo!"

Al jaz se ne jokam,
da dolgčas mi bo!
Al jar se zato jokam,
ker slaba košta bo.

V pon'deljek so knedelji;
prav močno so trdi;
v zidga zarinem,
naraj odleti!

Al v torek je kaša,
zabeljena z vodo;
al v predo pa ričet
s pasjo mastjo!

Al v predo je tist črni fižol,
al v usta ga denem,
pa kmalu bi k.....!

Al v petek ni druzga,
kot črni krompir;
al v usta ga denem,
se vleče kot šmir.

V soboto je post.
- - - - - - - - - -
- - - - - -
- - - - - - -

V nedeljo ni druzga
kot košček mesa,
zraven malo zelja
mal pripaljunga!

Al Žabjek bom zapustil,
na dom se bom podal;
bom drugo dekle ljubil,
še n'coj bom pri nji spal.

Bloke. Pel K. Zadnik.

8660 34. 23 v

Sem Ribničan Urban,
po celem svet sem znan, sem znan;
sem Ribničan Urban,
po celem svet sem znan.

Pa moram it po svet
po zimi in po let, po let;
pa moram it po svet
po zimi in po let.

Pa ne samo možje,
le tudi žene, ženje;
pa ne samo žene,
kar leze ino gre!

Žandarja smo srečali,
smo se po nemško odrezali;
ko b' nemškega ne znali,
pa osli bi ostali,
po ribniški šprah: vrsk, vrsk.

Od tistga gradu,
tam gor pri skledni, skledniku,
smo strune napeli,
pa citrat začeli.

po ribniški šegi:
vrsk, vrsk.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: SŽ st. 224 35. 25v

Zagorski šumošter je tako govoril:
„Imel sem sineka,
pa sem ga zgubil.
Reven vojaški stan,
ta m' ga je vmoril.

On je muskontar bil,
lepo je musciral;
pa je bil v prsih švoh,
pa se m' je ferderbal.

Star je bil osemnajst let,
v najlepši mladosti.
Oučka pa dvajset let,
to ni blo dosti.

Imel sem tičiko,
pa m' je zletela;
srečna bo vejica,
kamor bo sela.

Vejica suha bla,
se je vlomila,
tička je kmuštna bla,
se je vmaknila.

Imel sem ljubiro,
pa sem jo zgubil;
srečen bo tisti faut,
ki jo bo dobil.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 316-36 36. 5X4

Lansko leto sem se oženil;
eno mlado, mlado sem si vzel.
Letos mi je že umrla:
Sam Bog večni, večni m' jo je vzel.

Druzga mi ni pa nič pustila,
kot to dete, dete premlado.
Kruhca jesti še ne more;
Podojit, dojit ga nima kdo.

Druzga ne bom nič naredil,
kot na žegnan, žegnan britof šel.
Bom zaklical: „Ženka moja,
pojd' mi dete, dete podojit."

„„Jar bi rada gori vstala,
al me zemlja, zemlja dol tišči."
Moja hišča je zabita
od vseh štirih, štirih strani!

Ljubi mož, le pojd domov!
Dete, dete zdaj prav lahko spi.
Marija ga je podojila,
angeljci ga zibljejo!""

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 726-39 37. 7v
~~prim.: 410-14~~

Lepše ljubezni ni na sveti,
kakor je študentovska.
Oh, en študent je eno dekle ljubil,
ljubil jo je prav zvesto.
- - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 910-14

38. 35

Štirje fantje špilajo, špilajo. Juhej.
Prve kvarte vržejo, oj vržejo. Juhej.
Dobil jo je en fantič mlad, fantič mlad. Juhej.

- - - - - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: SŽ str. 226

39.

Snoč je prišel
fantič klicat
ravno, glih, oglih o polnoči.
Pa je vprašov:
„Ljuba mamca,
sme, oj sme
it vaša hči z menoj?"
Mamca so ga pa vprašali:
„Johan, Johan, kam jo peljal boš?"
„Tjekaj gori na planince,
tje kjer polko špilajo!"

Ko sva prišla pa tje gori,
preč je z drugim plesat šla.
Kakor sta nehala plesati,
prec je k men naraj prišla.
Pa mi pravi: „Ljubi fantič,
ne zameri, ker je ravno
sosed moj!"
Fantič ji ni pa nič rekel,
še en cajtek pomolči;
pe ji pravi: „Ljubo dekle,
pojdi z mano na špancir.

Bloke. Pel K. Zadnik.

40. 29 v

—

Čez tri gore, čez tri vode,
čez tri zelene travnike,
sem hodil včas
k svoj ljubci v vas,
sem žvižgal, prepeval na glas.

Glih snoč, glih snoč o polnoči
m' je dala ljubca že slovo,
m' je dala ljubca že slovo,
od svojga d ledeg stanu.

Tako sem hodil za teboj,
kakor meglica za goro.
Oh zdaj, oh zdaj pa nikdar več,
veselje najno je preč.

Ti si moja ljubica,
si taka kakor rožica;
perje pade, pade preč
pa ga nima več
najna ljubezen je že preč.

Veš, kolkokrat sem pri tebi bil
in sem te lepo učil:
Ne omoži se, le počakaj me,
saj gotovo vzamem te!

Ti nis hotela men verjet,
hotela si moža imet,
zdaj pa maš moža, zdaj pa maš moža,
da s' ga stokrat žalostna.

Zdaj ga maš moža,
zdaj ga maš moža,
tega pijanga Jakopa.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: Š 1275

41. 20 v

Oj, dekle je prala
pri bistrem studenc.
Moj fantič pa pride
korajžen kot tič.

Al fantič jo vpraša:
„Oh, deklica ti,
pa zakaj imaš
vse solzne oči?"

„„Oh, kaj me boš vprašal,
k' sam dobro veš!
Ena rožca mi raste
pri mojemu prc.
Če tiste nezalivam,
se mi posuši;
pa zato imam
vse solzne oči."
Nedolžnost, nedolžnost
mal časa trpi;
pa zato imam
vse solzne oči.

Bloke.
Pel K. Zadnik.

42.

4 v

Al očka, al in mamca so milga srca,
ko vid'jo fantiča preoblečenega,
preoblečenega, pa zavahtanega,
pa za vojsko pripravljenega.
- - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 7063-66

43. 8 x 4

Ena tička priletela,
na kosarno se je vsela,
lepo poje, žvrgoli,
vse mlade fante gor budi.

„Mladi fantje, gor vstajajte,
drobno pisemce pisajte
do očeta, matere,
do svoje sestre žalostne!"

Mladi fantje gor vstajali,
eno pisemce pisali
do očeta, matere,
do svoje sestre žalostne.

Tista tička pismo vzela,
pod peruti ga je skrila,
je zletela čez goro,
ondi, kjer solnce doli gre.

Očka pisemce dobijo,
mamca pa zraven stopijo.
Očka pisemce bero,
mamca se milo jokajo.

„Kolk noči nisem zaspala,
ker sem tebe previjala;
kolk noči pa še ne bom,
ker zate jar skrbela bom.

Kolkrat sem te jar previla,
večkrat pa še podojila;
zdaj greš pa pod oster meč,
da te ne 'm vidla nikdar več.

Za 'no mašo bom še dala,
pri D'vic Mariji se bo brala;
mašnik bo to mašo bral,
moj sin bo pa na vahti stal."

Bloke. Pel K. Zadnik.

9v

Bliža se železna cesta,
k' se jo ljubček veseli.
„Kod bom hodil,
tam bom vozil
po železni cestici,

Z enga mesta v drugo mesto
ljubce prepeljaval bom;
z enga mesta v drugo mesto,
koder tiček preleti."

- - - - - - - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1319-28

Ljubiček, jegrček, vandrovček moj,
kod bova midva vandrala n'coj?
„Dol po cestici, prot Novmu mestici;
ljubca moja, le pojd z menoj!"

Ljubiček, jegrček, vandrovček moj,
kaj bova midva večerjala n'coj?
„Mal solatice, malo pratice;
ljubca moja, le pojd z menoj!"

Ljubiček, jegrček, vandrovček moj,
kje bova midva ležala ncoj?
„Gor na štalici, na frišni slamici;
ljubca moja, le pojd z menoj."

Ljubiček, jegrček, vandrovček moj,
al s čim se b'va midva odela ncoj?
„S tvojo kikelco in mojo sukenco;
ljubca moja, le pojd z menoj."

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 755

Stoji, stoji Ljubljanca, Ljubljanca dolga vas.
Na predi te Ljubljance je lipka zelena;
pod lipko stoji mizca, ta mizca kamnata.
Okol stojijo stolci, teh stolcev je dvanajst,
na njih sedijo fantje, fantje Ljubljančanje,
se lepju pogovarjajo, kam drev v vas pojdejo.
Najmlajši se oglasi: „Grem k svoji ljubci v vas,
jo rajtam zapeljati, potem jaz vandrat grem."
Dekle za lipko stala, vse dobro slišala,
s' je v srce zapisala, s prstom je zařugala,
je hitro domov tekla v to svojo kamrico,
se mu je zarigljala z devetmi rigelji.
„Odpirej, dekle, kamrico nocoj ta zadnjikrat."
„„Ne bom ti več odpirala nocoj ne nikdar več.
Pod lipko si govoril, pod lipko ležal boš?"
„Oh, ti proklet jeziki, ki vse ti povedo!"
„„Jeziki ne povejdajo, sem sama slišala;
jar sem za lipko stala, sem vse dobro slišala.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: ~~2288~~ 2291

47. 2x5

Travniki so že zeleni,
s rožcami so razcveteni.
Dokler sem nedolžna bla,
sem venček spletala,
zdaj sem pa nedolžnost zapravila.

Sajste vi, mamca, krivi,
ste me okol pustili,
sem v gostilno šla
pa s fanti plesala,
sem nedolžnost zapravila.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 2233-2240

48. 4x4

Čez en mesec al pa dva
se boš za mano jokala.
„Kaj se bom za teboj jokala,
si bom rajši druzga zbrala.

Zelen vrtič s bom kupila,
drobnih rožic nasadila,
da bo rachl rožmarin,
bom goljfala fant žnjim."

Kaj boš, srota, ti goljfala,
ko boš sama doma ostala!
Pojdem v mesta in vasi,
povsod so lepše kakor ti.

Kaj se boš, dekle, jokala,
britke solze prelivala,
saj se še jaz ne bom,
k' tak daleč marširal bom.

Bloke. Pel K. Zadnik.

49. 5v

prim.: 2241-43

Al men se dekle smili,
ki b' rada moja b'la,
pa m' jo drug falotje
zapeljujejo, zapeljujejo in zasmehujejo,
pa v ta ledeg stan pripravljajo.

--- ---

Bloke. Pel K. Zadnik.

50. 25v

prim 2590

Ljubca na sred morja
rada bi moja bla,
pa je preveč vode
plavat do nje.

Kaj bo predeleč to,
če je dekle za to;
če pa dekleta ni,
ljubit ni kaj.

Ljubca je h kraju priplavala,
vse rožce je potrgala,
pušlček je delala,
oh pušeljček zelen pa plav.

Pušeljček zelen al pa plav,
jaz bom vse en' slovo jemal. Tidrala...

Se sedi, sedi, kaj boš stal,
kaj boš stoje slovo jemal!
„Al če bom legel, bom zaspal,
potlej kako bom slovo jemal.

Tiho bodi Anica,
da ne zvejo mamica,
da ne zvejo drug ljudje, -
da nisem za tvoje srce."

Kaj ti bom jaz pravila,

pa tebi srce žalila.
Mar bil fantič delal prav
pa b' imel srček zdrav.

Bloke. Pel K. Zadnik.

51.

prim.: ~~2213~~ 3808 - 3814

4 v

Dekle, povej, povej,
al me še ljubiš kej?

„Jar ti tako povem,
da te ljubit ne smem."

- - - - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

52.

4 v

Le sijaj, sijaj, solučice,
na moje drobno srčice!

Le škorence prodala bom,
za sladko vince dala bom.

Le sijaj, sijaj ....

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 2206 - 11

53.

5 x 4

Dekle moje, podaj mi glažek vode,
da vmil si bom roke svoje!
Roke svoje vmil si bom,
da tebe prium več ne bom.

Dekle moje, podaj mi glažek vode,
da vmil si bom usta svoje!
Usta svoja vmil si bom,
s teboj govoril več ne bom.

Dekle moje, podaj mi glažek vode,
da vmil si bom oči svoje!
Oči svoje vmil si bom,
da tebe gledal več ne bom.

Dekle moje, podaj mi glažek vode,
~~podaj~~ da vmil si bom ušesa svoje!
Uho svoje vmil si bom,
da tebe slišal več ne bom.

Dekle moje, podaj mi glažek vode,
da vmil si bom noge svoje!
Noge svoje vmil si bom,
za tabo hodil več ne bom.

Bloke. Pel K. Zadnik.

54. = rkp. Š2 XLV (list 14)
= Š 5745

Zjutraj zgodaj vstanemo
vsak svojo puško na ramo denemo.
Po gozdu smo hodil,
pa zajce smo lovil,
streljali smo: pik, pok;
pa vendar je moral zajček doli past.

Po gozdu smo hodil,
srnjake smo lovil,
pa streljali smo: pik, pok;
pa vendar je moral srnjaček doli past.

Po gozdu smo hodil,

lisice smo lovil,
streljali smo: pik, pok;
pa vendar je mogla lisica doli past.

Bloke. Pel K. Zadnik. Štrekelj: S. N. P. zv. 3. str. 413. st. 5745.

prim.: 970-71 55.

4x4

Zajčki so skakali,
k' so jagra zakopali.
Juhe, juhe,
jagra več nazaj ne bo.

Lisice so skakale,
k' so jagru grob kopale:
Juhe, juhe itd.

Srujaki so skakali,
ko so jagra v jamo djali.
Juhe, juhe...

Medved je pa tulil,
k' je jagru grob zamudil.
Juhé, juhé...

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 586-99 56.

Svet Zidor ovčice pasel,
lepo žvižgal, še lepši pel,
Cingel, cingcingelingelon...

Ovčarski stan je že zapustil,
stopil je v vojaškega.
Cingel...

Zvesto je cesarja služil,
celih tri in trideset let.
Cingel, cing...

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 726-39 57. 32v

En študent je eno ljubil,
ljubil jo je prav zvesto.
Svoji mamci je obljubil,
da bo sveto mašo bral;
svoji ljubci je obljubil:
„Če bom prinesel bukve v rokah,
bom gotovo mašo bral.
Če bom prinesel pušelje v rokah,
bom tebe v zakon jemal."
In je prinesel bukve v rokah,
je zagvišno mašo bral.
„Prišlo bo dvanajst duhovnor,
ta trinajsti bom pa jar."
In je prinesel bukve v rokah,
je zagvišno mašo bral.
Velik šum po cerkvi vstane —

Ena dekle vmrla je:
zavolj velike žalosti.
„Če je ona zame vmrla,
bom pa tud jaz zate vmrl.
Tebe bodo zakopali
na levo stran od te cerkve;
mene bodo zakopali
na desno stran od te cerkve.
Stvojga groba bodo zrastle
lepe rdeče lilije;
z mojga groba bodo zrastle
lepe bele gartrože.
Gori bodo skupej rastle,
rastle bodo do neba.
Tam se bodo skup sklenile
pred očeta nebeškega.

Bloke. Narekala Roza Krašovec.

—

58. 13X4

Gorěci ogenj brez plamena
v mojem srcu zdaj gori,
Nikdo drugga ne pogasi,
kot tvoje črne oči.

Urca sedem je odbila,
soluce je za goro šlo,
potem pa pride bleda luna
in žari se nad goro.

Jar jo gledam in uprašam,
kaj mi za povedat ma.
Luna se z' oblake skriva,
mi odgovora ne da.

Zdaj pa slišim drobne ptičke,
ki prepevajo lepo;
sladke pesmice pojejo,
kot b' jemale že slovo.

Tam pa vidim prvo cvetje,
ki pred mano bliža se.
Nama so se časi stekli;
le podajva si roké.

Na svetu je že dosti cvetja,
morebiti zmiraj več;
al za moje revno srce
se ne najde nikjer več.

Zate je že dosti cvetja
na tem svetu shranjenga;
al za moje revno srce
ni na svetu nobenega.

Pa če vendar kako cvetje
hoče odkleniti se,
jaz prav hitro gori vstanem,
ker me zaboli srce.

Mila luna se je skrila,
jaz je že ne vidim več;
midvá bova se ločila,
se ne bova vidla več.

Tvoje srce je nezvesto,
moje tebi ne tako.
Le izbiraj drugo srce –
in prezvesto naj ti bo!

Moje srce je že dano,
kamor je namenjeno,
u globoko črno jamo;
tamkaj bo ozdravljeno,

Zdaj mi pa le zdrava bodi,
ti in tvoje črne oči;
in ta tvoja črna usta,
ki jih slišati več ni.

Zdaj sva se že razločila
kakor senša in telo;
brez zamere ostaniva
tje do groba hladnega.

Bloke. Narekala Rotija Turk. Narodna?

prim.: 1255-62 59. 8v

Jager mi jaga.
Kaj mi pomaga?
Tička nasprotleti;
vstrelil jo bo.

Tička zletela,
na javor se vsela.
Hladna je senčica
javorjeva.

Bloke. Narekala R. Turk.

— 60. 26v

Mlad grofič po gozdu hodi,
po ravno jutro se dani.
Po gošavi teřko hodi,
da zvernie zasledi.

~~In ko jo on zagleda~~ Po stez pa mimo nekdo pride
listji pod nogam šumi.
To je grišno njega ljuba,
z davnej že zaljubljena.

In ko jo on zagleda,
reko tresočo ji poda.
En čas molči, potem pa pravi:
„Oh, kaj je, Ivan, teb, predragi,
da imaš vse solzne oči?"

En čas molči, potem pa pravi:
„Nerad storim, pa storil bom."
Ko prvič puška poči,
deklica prec omedli,

enkrat milo lovca še pogleda,
potem pa zapre oči.

Svojo ljubo zdaj pokoplje
pod črno, hladno zemljo;
potem pa na njen grob rožic nasadi
in njen grob se vleže,
in njenem grobu sladko spi.

Fantje in dekleta, glejte,
kaj ljubezen stri.

Bloke. Narekali Roza Krašovec in Rotija Turk.

prim.: 3835, 36
prim.: 3081

61. 14v

Trije kovači, postopači,
lumpje so bli vsi trije;
so mi dekle zakovali,
da ne morem do nje.

Pa bom pikal, bom sekal,
da bom prišel do nje, do nje;
Tako dolgo bom sekal,
da bom prišel do nje.

Kaj so lumpje mi nardili!
Žargali kajžčo so mi.

Pa kaj maram, pa kaj maram,
če mi kajžca zgori!
Da mi špampek ostane,
kjer mi dekle leži!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 544-570

62.

16v

Ena tička priletela
iz dežele jutrove.
In prav lepo je zapela
od Marije, Jerusa.
Jerus je na križu visel,
cele dolge urce tri.
Marija je pod križem stala,
je vse dobro slišala.

Ino tičko je vprašala,
kje je pesem slišala.
„Pela sta jo dva zidarja,
ki sta to cerkev zidala."
To pa nista bla zidarja,
to sta bla dva angelja;
sta to pesem prepevala,
sta to cerkev zidala.

Bloke. Narekal K. Zadnik.

63.

Sem fural v Gorico, prim.: 3167
sem vozil šenico;
naraj pa kofe,
da ga bo pila moja dekle.

Tri leta sem fural.
Tri leta še bom.

Oh, kaj sem naredil!
Oženil sem se.
O, zdaj sem pa zvedel,
po čem je dekle;
prav za res.

Pri mojemu srčku
[: en kamenc leži :]
prav za res.

Pred farjem, altarjem
[: boš rekla ja ja :]
prav za res.

Odvalit ga ne morem
[: brez tvoje moči ; :]
prav za res.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 2054 64. 4x4

Odpiraj, dekle, kamrico,
saj veš mojo navadico,
navadico, navadico;
nocoj: oh fantič moj.

Kako ti bom odpirala,
ko nisem še večerjala,
večerjala, večerjala;
nocoj, oh fantič moj.

Z eno roko ti bom odpirala,
s ta drugo te objemala,
objemala, objemala;
nocoj, oh fantič moj.

Tulcajt sva se objemala,
da sva oba zadremala,
zedremala, zadremala;
nocoj, oh fantič moj.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1791
" 2054 65. 17v

Čez tri gore, čez tri vode,
čez tri zelene travnike
sem hodil k svoji ljubci v vas.
Sem prišel na sred vasi,
sem zavriskal na vse strani.
Sem prišel pod oknice,
sem potrkal na polknice:
„Odpiraj, dekle, kamrico,
saj veš mojo navadico!"

„Kako ti bom odpirala,
ko nisem še večerjala?"
Večerjala bom črn kofe
in bele knedelje.
Z eno roko ti bom odpirala,
s drugo te bom objemala,
nocoj, pa nikdar več,
veselje najmo je preč!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

66. 20v

Ko fantič jaz pridem
na sredi vasi,
zavriskam, zapojem
na štiri strani.
Dekle pa pravi:
„Od kod je ta glas?
Gotovo nocoj
moj fantič gre v vas."
„Vstani gor ljubica!
Sveti mi lunica
lepše kot solnček podnev!"

Ljubca ni hotla gor vstajat,
ni hotla mi pušeljca dat.
„Mirkaj ti, ljubica,
ti se boš jokala,
jaz se t' bom pa smejal!"
Tiho bodi, dekle ti,
da se pred solucem ne pregrešiš.
Poprej ko bom storil maršadva,
se boš ti jokala!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

67.

7v

Eno dekle jar imam.
Pa prav daleč jo štimam:
Devet dni je do nje hoda.
Kaj bo daleč to,
če je dekle za to.
Če pa dekleta nej,
ljubit ni kej.

Bloke. Pel K. Zadnik.

68. 3x4

Sepa je, luštna je,
samo predeleč je;
samo predeleč je
moja dekle.

Kaj bo predaleč to,
če je dekle za to,
Če pa dekleta ni,
ljubit ni kaj.

Ona je Štajerka,
jaz sem pa Kranjec, prim.: 2932
ona je šparovna,
jar pa pijanec.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1251 69. 4v

Še enga šimelčka imam.
Pa še tistga bom prodal,
da bom ljubci vinca kupil
en bokal.

Al še eno kajžico imam.
Pa še tisto bom prodal,
da bom ljubci vinca kupil
en bokal.

Še ene škorence imam.
Pa še tiste bom prodal,
da bom ljubci vinca kupil
en bokal.

Oh, prešmentrana dekle,
oh, saj si ti fajn;
oh, saj si ti fajn,
poštala si me že.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 616-22 70.

27v

Stoji, stoji ena hišica,
notri je mlada birtinja.
Prišla sta dva prosit jerprge:
„Mamca, dajte, dajte jerprge;
vam bo Bog dobro srečo dal;
pa bova ležala po klopah."
„Le marš, le marš od nas;
pa ne maramo nič za vas."
Pri nas taka navada je,
da ležijo dekle po klopah."
„Mamca dajte jerprge,
vam bo Bog dobro srečo dal.
Bova ležala pod klopmi."
„Al kaj men dobra sreča mar,
ki 'mam polno štalco blaga,
pa v kleti vinca sladkega,
in v hiši lepega moža."
Poprej k' je bla urca devet,
po hlevu crka vsa goved.
Poprej k' je bla urca deset,
po kletici vince že vre.
Poprej k' je bla urca enajst,
pa plamen šviga že se streh.
Poprej k' je urca bla polnoči,

birtinja že mrtva leži.

Al Bog pomagaj, svet Valentin,
njegov bratec Peregrin.

Bloke. Pel K. Zadnik.

71.

8585

Laška dekleta so lahko lepe,
Ko soluce posije,
pa v senco beže.

Laška dekleta so lahko lepe;
ima irhaste hlače,
pa štumfe nove.

Za kronco jo dobiš,
ceneje pa ne,
prav za res.

Če nočte mi jo dat,
jo imejte sami;
jo v dimnik denite,
da se posuši.

Pa v Laščah pri hiš,
majo gnoj na dvoriš;
ena taka dekle,
ki mu rada gnoji
prav za res.

Je bela ko mleko,
rudeča kot kri;
zaljubljeno gleda
kot mudček s peči.

mim.: 2852

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 8586

72. 2x3

Kranjska dekleta so lahko lepe;
ko soluce posije,
pa v senco zbeže.

Pa kranjska dekleta bi skupaj pobral,
pa v rezanco zrezal,
pa kravcam dajal.

Bloke. Pel K. Zadnik.

73. 2v

Lan sem pisal na popir,
pa letos sem že kanonir.

- - - - -

Bloke. Povedal K. Zadnik.

74. 7v

Jar pa nisem vedel,
da bom k soldatom dan;
zdaj pa vsaki dan
dragonar imenvan.

Kojnička osedlam,
selcirat ga peljam,
pa svoje delo dokončam.

Bloke. Pel K. Zadnik.

75. = rkp. 52 st. 68 [list 17]

3x4

Celo zimo sem se skrival,
dosti mraza sem užival.
Zdaj se skrival več ne bom,
ker gotovo v roke prišel bom.

V roke so me že dobili,
prav močno so me vklenili.
Prav močno me vklenejo,
pa me v Ljubljanco peljejo.

V Ljubljanco so me pripeljali,

Ofcirji so me v roke dali.
Ofcirji viritirajo,
te zaubr fante zbirajo.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

76.
prim.: 1219 – 23 7x4

Rasti mi, rasti
travca zelena;
gor na ti travci
ena hišča stoji.

Notri v ti hišči
postelj postlana;
gor na ti postlji
'na dekle leži.

Zraven te postlje
en fantič stoji.
Rad bi jo vprašal,
kaj ona želi.

Al boš kaj pila;
al boš kaj jela,
al boš žalvala
za moje srce?

(Tudi: Al boš Gubila
moje srce?)

Nič ne bom pila,
nič ne bom jela;
jaz bom žalvala
za tvoje srce.

(Jar bom Gubila
tvoje srce.)

Nožček bom vzela,
srček načela,
da si bom vzela
tri kaplje krvi.

Prva bo moja,
druga bo tvoja,
tretja bo cinčka,
ki v zibki leži.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

77. 3x4

Take fare jo pa ni,
kot je škocjanska fara.
Dosti fantov gor zredi,
nobeden duara nima.

Po trgu smo hodili,
cigarce smo kadili.
Dekleta s cerkve pridejo,
pa smo jim pomižknili.

Le pojmo pit, le pojmo pit,
doli v kaplanijo.
Pa ti, Micika, pojd z nam
doli v kompanijo.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

78. 6x4
prim.: 2251 – 53

Oh, snoči sem na vahti stal
na ono stran potoka;
zaslišal sem en mili glas,
da moja ljuba joka.

Le jokaj se, le jokaj se,
saj si sama kriva;
imela fanta zbraniga,
pa si ga zgubila.

Tolk časa sem se vdajala,
da sem se omožila,

dobila moža hudiga,
še hujši kot kopriva.

Koprivco slanca pomori;
mojga moža ne more,
ker doma pri peč leži,
da do njega mraz ne more.

Al jutri bo v Celove semenj;
tje ga bom peljala.
Tam ga bom zatavšala,
tam ga bom prodala.

Al prav po ceni ga ne dam,

sem ga težko dobila.
Rajši ga naraj peljam,
še bolj ga bom ljubila.

Bloke. Pel K. Zadnik.

mim.: dod. stan. II, št. 232 79.

6v

Poprej sem bil ofcir,
sem hodil na špancir;
al zdaj sem pa pastir,

v štalci mam kvartir,
al šiba, gajžla,
to je moj gvir.

Bloke. Pel K. Zadnik.

80. = rkp. Š2 št. 73 [list 18]

2x4

Al očka pravjo: Sedemstó;
al mamca prav'jo glit, taki.
Le pojmo še za materjo,
če moj je, kaj primaknejo.

„Kaj ti bom primikala,
k' me nisi nikdar vbogala!"
Če mi ne daste, kar mi gre,
pa gredo burklje vrm z veže!

Bloke. Pel K. Zadnik.

81. = rkp. Š2 št. 57 [list 15]

24v

Noč je bila,
noč je bila.
Urca je
pol dvanajst.

Milka kliče na
gospod smrt
na vrata poterklja.

Mlada Milka
al si doma?
očka so močim žaupili,
ker so jo serčno lubili.
Mlada Milka
lahko noč, naj ti
sveti večna luč.

Lubi bratci in sestrice,
podam vam merzle ročice,

ker so tolkrat trgale,
te prežlahtne rožice.

U hladen grobek
me denite, plavit,
rožic nesadite.
Plave rožce nej
cveto, moje
truplo gnilo bo.

Bloke. Zapisala Reza Hiti iz Ravnika.

82. = rkp. Š2 št. 74 [list 19]
= Š 5587

6x2

Men vse eno je, men vse eno je,
če jmam duarce, duarce, al pa ne:

Če duarce imam, pijem vince,
če duarcev nimam, pa vodo.

Men vse eno je, men vse eno je,
če jmam kajžco, kajžco al pa ne:

Če jmam kajžco, grem pod strešco,
če kajžce nimam, pa pod smrečco.

Men vse eno je, men vse eno je,
če jmam dekle, dekle al pa ne:

Če dekle imam, grem vasvat,
če ljubce nimam, grem pa spat.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Štrekelj: III. zv. str. 375. št. 5587.

83. = rkp. 52 st. 76 [list 20]

3 V

Kaj se boš pa tolko skrival,
saj se ti bo šikal,
le ta vojaški stan .....

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1822-32

84. 2 X 4

Po gorah grmi in bliska;
moj fantič pa po polju vriska:
„Vrišči, vrišči al pa poj,
saj boš pri meni ti nocoj!"

Dekle je na pragu stala,
svetle zvezde preštevala.
Svetle zvezde dol gredo:
„Preljubi moj fantič, pojd domov!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

85. 15 V

Marica, kam s' pa lojtre djala?
„Tam dol so pod hruško!"
Marica, jih lahko gor prinesem?
„Tega pa nikol!"
Pa le naj, pa le naj, ker te tako prosim!

Marica, jih lahko gor postavim?
„Tistga pa nikol!"
Pa le nej, pa le nej, ker te tako prosim!

Marica, al lahko gori ~~postavim~~ pridem?
„Tistga pa nikol!"
Pa le naj, pa le naj, ker te tako prosim!

Marica, al lahko k tebi pridem?
„Tistga pa nikol!"
Pa le naj, pa le naj, ker te tako prosim!
Lahko noč!

Bloke. Pel K. Zadnik.

86. = rkp. 52 st. 78 [list 21]

5 X 4

Adijo, dijo očka vi;
zakaj ste tako žalostni?
Od vas pa vzamem še slovo,
zročim vas večnemu Bogu.

Adijo, dijo bratci vi;
zakaj ste tako žalostni?
Od vas pa vzamem še slovo,
zročim vas večnemu Bogu.

Adijo, dijo mamca vi;
zakaj ste tako žalostni?
Od vas pa vzamem še slovo,
zročim vas večnemu Bogu.

Adijo, dijo sestra ti;
zakaj si tako žalostna?
Od tebe vzamem še slovo,
zročim te večnemu Bogu.

Adijo, dijo prijatli vi;
zakaj ste tako žalostni?
Od vas pa vzamem še slovo,
zročim vas večnemu Bogu!

Bloke. Pel K. Zadnik.

87. 2 V

Kdo je vriskal; kdo je pel?
kdo je bil tako vesel?
- - - - -

Bloke. Pel K. Zadnik.

Imel sem ljubico
v Gradcu za kuharco;
drev pa pojdem k nji
kmalu po polnoči.

„Kje si pa bil dozdej,
da te ni blo poprej?"

„Zunaj vasi sem stal,
ker sem se fantov bal!

„Kaj se boš fantov bal,
saj boš pri men zaspal."

Peli Sodržani.

89. 5X4

Tam za laškim gričem,
tam je dost fantičev,
k' se za nas vojskujejo,
k' se za nas vojskujejo.

Očka ljubeznivi,
saj vi niste krivi,
da jaz moram bit soldat,
da jaz moram bit soldat.

Tam se nič ne smili
oče svojim sinu,
sin očetu tudi ne,
sin očetu tudi ne.

Tam se nič ne vidi,
tam se nič ne sliši,
kamor kroglja prileti,
kamor kroglja prileti.

Kroglja prilekla,
v srce me zadela
in me močno ranila,
in me težko ranila.

Peli Sodržani.

Nobene bukvice niso tak lepe,
kakor je urlaubarski pos.

Peli Sodržani.

91. 13v

prim.: 1977 - 82

Pa bom šel na Triglave,
Triglave, Triglave,
na visoke gore.
Pa od daleč zaslišal
pa zagorske zvone.

Pa zagorski zvonovi
prav milo pojo,
pa ker mojo preljubo
k pogrebu nesó.

Pa le naj jo nesejo,
pa le naj jo neso!
pa dle jo ne bojo
kakor v črno zemljo!

Bloke.
Pel K. Zadnik.

92. 4v prim.: 941

Prelepo mi poje črni kos,
oj črni kos.
Tam v zelenem bukovju
oj bukovju!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 228-32 93. 16 v

Micka, Micka vstani gori;
svati te že čakajo!
„Jar pa nimam čemu vstati,
ker že svate zbrane imam!
Ali svate imam zbrane,
ki ležijo v britofi.
Ali drušno imam pa zbrano,
vse nebeške angelje.

Ali žen'na imam pa zbran'ga,
ljubga, svetga Jerusa.
Al spletenko imam pa zbrano,
ljubo D'vico Marijo.
Ali godce imam pa zbrane,
vse te žegnane zvoné,
ki mi bodo Sam zvonili,
kjer me bodo pokopal.

Bloke. Pel K. Zadnik.

94.

(Nadaljevanje k št. 11.)

Dekle, dekle, delaj pušeljc itd.

Men ga je Kranjica dala,
moja prva ljubica.
„Ti prešmentrana Kranjica,
siga je zaljubila!"
Al ona ima tri šestice,
pa se precej omoži:

Al jest imam pa dva, tri tavžent,
pa nobenga ne imam.
Al ona ima dva, tri solde,
pa se precej omoži:
Al jest imam pa dvesto tavžent,
pa nobenga ne imam.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1580 95. 2 x 4

Sekaj, sekaj smrečico,
da boš naredil barčico! —
— Al barčica dodelana,
na sred morja postavljena. —

Hribi vi, nižajte se,
le, doline ve, višajte se,
da se bo vid'lo šroko morje,
koder moj preljubi gre!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 2049 96. 16 v

Deklev zelenem vrtu sedi;
pride mi fantič, se ji nasmeji:
„Trgaj mi rožice
delaj mi pušeljce,
če sem jaz fantič za te!"

„Rožic veliko nabranih imam,
pušelje bi delala,
pa ga ne znam;
fanta bi ljubila,
pa me je sram.

Žide kupila bom
pušelje nar'dila bom,
fantič le pridi drev ponj!

Bog ti dej lahko noč,
men pa od kleti ključ,
pil ga bom celo noč.

Bloke. Pel K. Zadnik.

97.

Moja dekle je taka
kot judovski far.
- Haha, haha, haha.
To noč me ima rada
po dnevi jo je sram.
[: Traridarajsom :3.] sek, sek som.

prim.: 2920

Ne hodi za mano,
ne boš me dobil, - prim.: 2685
haha...
sem tistga župana,
k' je ribce lovil.
Trari....

Okol hiše mi ne hodi,
ne spodpiraj mi voglov!
Haha...
Moja hiša je nova,
ne rabi stebrov.
Trari...

prim.: 2676

Povsod sem že hodil,
po Nemškem še ne,
haha...
Gotovo je moja
ta nemška dekle.
Trari....

prim.: 2448-57

Vzaduji kitici se vstavi še lahko mesto: „Nemškem, nemška," vsako drugo ime mest, dežel ali vasi.

Pel K. Zadnik.

Bloke.

98. 4x4

Spet, spet, spet
boš vrata odpirala;
spet, spet, spet
bi rada moja bla!

Spet, spet, spet
boš postlje postiljala;
spet, spet, spet bi
bi rada moja bla!

Spet....
boš okno odpirala itd.

Prec, prec, prec
boš z mano ti plesala;
prec, prec, prec
bi rada moja bla.

Prec, prec, prec
me boš v kamrico peljala;
prec, prec, prec
bi rada moja bla.

Bloke. Pel K. Zadnik.

99. 3x2

Moja dekle je še mlada,
komaj stara šestnajst let.

Vsa žlahta mi jo brani,
pa glih moja mora bit!

Mojmu srčku je dopala,
pa glih moja mora bit!

Pel K. Zadnik.

Bloke.

100. 15v

Oj, Marička, štrikej,
oj, Marička, štrikej,
celo noč!
Oj, Marička, pleši,
oj, Marička pleši
celo noč!
Oj, Marička, šivej,
oj, Marička, šivej
celo noč.

Al te ljubljanske deklire
trala...
imajo kratke kikelce;
tralale...
jaz sam znam.
trala..

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 7115

101. 28 v

Leta soldaški boben
ta bo moj ta velki zvon.
Leta mi bo zazvonil,
kedar jaz umrl bom.
buntrala ..... oj Tirolc!

Leta soldaška sablja,
ta bo moja svitla luč.
Leta mi bo svetila,
kedar jaz obležal bom.
Pa se bodo jokale
vse slovenske deklice
za nas urlavbarje!

Letá soldaška puška,
ta bo moja ljubica.
Letá me bo varvala,
koder jaz marširal bom!

Nisem hotel doma spati
na ti beli posteljci;
zdaj moram na vahti stati
na ti deželi ogerski.

Soldaška banda je špilala,
mi smo pa marširali;
al boben pa dela:
Oh, fantje, le naprej!

Soldaška banda je špilala,
mi smo pa marširali;
saj me bodo razmošali
po le-ti deželi ogerski.
buntra....

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1721-34

102.

Pa bomo šli gledat na Štajersko,
kaj delajo ljubice tri.
Prva je kelnarca,
druga je ljubica,
tretja je ljubica
z mojga srca!
Prva ma židan grant,
druga ma pisan grant,
tretja je ljubica
z mojga srca!
Prva mi piti da,
druga mi jesti da,
tretja je ljubica
z mojga srca.

Bloke. Pel K. Zadnik.

103. 4x3

Še očka bi prosila;
sem jih zgubila
tjekaj v črno zemljo!

Še mamco bi prosila,
al sem jih zgubil
tjekaj v črno zemljo!

Še brate bi prosila,
sem jih že zgubila,
al tje v črno zemljo!

Še sestre bi prosila,
sem jih že zgubila
tje v črno zemljo!

Bloke. Pel K. Zadnik. Pesem se poje, ko v kremcelj pobirajo pri ženitnini za nevesto.

104.

18 v

Po trgu špancira
en mladi mladenč,
ena dekle ga preča:
dopala mu je.
Za roko jo prime,
v gostilno peljá,
al dekle se joka
si briše oči.
„Oj, kaj ti je, ti dekle,
si brišeš oči?"
„Oh, v klošter bi šla rada,
pa nimam blaga."
Sem staršev prerevna
mi manjka vsega."
„Če v klošter bi šla rada,
ti doto jaz dam,
ti doto odštejem,
te v klošter peljám."

Bloke. Pel K. Zadnik.

105. 8 v

Prelepo mi poje črni kos,
oj črni kos.
Še lepše poje kukovca,
oj kukovca,
Prav lepo mi poje kukovca,
oj kukovca.
Še lepše mi poje žegnan zvon,
požegnan zvon!

Bloke. Pel K. Zadnik.

106.

prim.: 2402 - 14

Tički lepo pojo,
rožce še lepš cveto;
mojga veselja na svet več ne bo.

Tički jaz vprašam vas,
slište moj mili glas:
„Al bože prišla zelena pomlad."

„Spomlad že prišla bo,
ko tebe več ne bo;
ti boš počival pod črno zemljo."

„Žalosten moram it s tega sveta!"

Bloke. Pel Zadnik K.

107.

prim.: 1296 - 1316

3x4

Al ti se mal dol vsevi
na mojo desno stran,
da boš en mal povedal,
kak je vojaški stan.

Jar bi ti že povedal,
kak je vojaški stan,
da bi gotovo vedel,
da sem tvoj ljubi sam.

Al ti pa men verjeni,
da si moj ljubi sam;
pri celem regimentu
nobenga druzga ne poznam.

Bloke. Pel K. Zadnik.

108. 3x4

prim.: 1337 - 39

Kaj boš pokonci hodil
na stran klobuček nosil.
Mar b'biv klobuček doli djal,
pa b'biv pri men zaspal.

Kaj boš po konci hodil,
pa pušeljc za klobukom nosil.
Mar b'bil ti pušeljc doli djal,
pa b'bil pri men zaspal.

Kaj boš pokonci hodil,
na rami sukujo nosil!

Mar b' bil sukujo doli djal,
pa b' bil pri men zaspal!

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 8383

109.

2x3

Sem se oženil; se kesam.
Za ta preljubi ledeg stam
se jokam noč in dan.

Al fantje vi, ne ženite se!
Ženitve so prepovedane
dekleta fanlaste!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 1484-85

110.

6x4

Kedar boš ti vandrat šel,
pridit mi povedat,
da ti bom pomagala
punkeljček navezat!

Punkeljček vezala bom,
milo se jokala bom,
ker te ne bojo vidle več
moje britke oči!

Kedar boš k vojakom šel,
pridi mi povedat,
da ti bom pomagala
pušeljček povezat.

Pušeljček vezala bom itd. kakor 2.

Kedar boš na vojsko šel,
pridi mi povedat,
da ti bom pomagala
kuferček povezat.

Kuferček vezala bom itd. 2.

Bloke. Pel K. Zadnik.

111.

6v

—

Oh, deklica, kedaj, kedaj
zeleni šopek mi podaj;
zeleni šopek - rožmarin -
srce je polno bolečin.

Al naj bom v družbi al pa sam,
jaz tebe, dekle, v mislih mam.

Bloke. Pel K. Zadnik.

112.

10v

—

Pa visoka je gorca
pa zares je hud klanc.
„Kedar pojdeš ti v gorco,
vzemi lučke seboj,
da ti bojo svetile,
koder boš marširal ti."
Kojnički škrabljajo,
ker vince peljajo;
pa vince slavko
močno je težko.

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 5915

113.

2x4

Le, bratci, vodo pijmo,
naj vince tam stoji!
Naj gospoda vince pije,
ki za dnarce ne trpi.

Pa ribce vodo pijo,
pa nič ne zapijo.
Pa voda se skali,
pa ribcam dobro stri.

Bloke. Pel K. Zadnik.

114. = rkp. 52 st. 106 [list 23]

Mažarica, Mažarica, kje si snoči bila?
„Tam sem bila, tam sem bila u madjarskem gradu."
Kaj si vidla, kaj si vidla, tam v madjarskem gradu?
„Jar sem vidla, jaz sem vidla enga lep'ga mlad'ga;
sem tancala, sem tancala tje doli po Hrvaškem."
z mojim ljubim šocelnam,
pa z enim lepim fantam.
Hrvatje so me tadlali,
da sem grda, stara;
v zrcalo sem se gledala,
pa sem bla lepa, mlada!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

115. = rkp. 52 st. 107 [list 24]

Te barabe strgane.
Vidъrompompom.
Te dekleta so zaljubljene
Vidъrompompom.
[: Viktorija, viktorija,
vidъrompompom :]

Hlače ima strgane,
vidъrompompom,
z ~~do~~ rudečo nitjo šivane.
Vidъrompompom.
[: Viktorija, viktorija,
vidъrompompom. :]

Bloke. Pel K. Zadnik.

116. 4 v.

Veselje, kam si šlo,
oh, kam si rajza -, rajžalo?
Oh, kam si ti, veselje,
v Amer'ko rajžalo.

Pel K. Zadnik.

Bloke.

prim.: 1691 117.

Fantje se zbirajo,
daleč marširajo,
ljube se jokajo:
„kaj b'jo počele.

Pel K. Zadnik.

Bloke.

118. 4 v

= 5377

Al zbral si si jo na svojo pomoč,
dal ji boš od kleti ključ.
Al zbral si si jo na svojo roko,
imel jo boš pa za ženo.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Štrekelj: S. N. P. III. zv. str. 289. št. 5377.

119. 9v

= 5973

Mi smo pa v zgornji kraj;
kdo nam pa more kaj,
če smo vesel.

Mi smo pa z fantje spod Gore,
vsi smo lumpje, karnasje.

Mi smo pa z Naklna,
p' jemo ga z fraklna cele noči.

Nič nam ne morejo,
če smo vesel.

Bloke. Pel K. Zadnik.

120. = rkp. š2 st. 112 [list 25]
= š 5707

Vince lepo barvano,
kozarček je natočen
za našga ljubga Francelja,
zanjga je odločen.

al francelj pa to dobro ve,
kaj se mora storiti,
kozarček obrniti,
na stran pa vince run popiti.

Pa naš Francelj je lep
kakor nageljiv cvet,
pa še lepši bi bil,
ko b' cigarce kadil.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Štekelj: S. N. P. zv. III. str. 404. št. 5707.

121. = rkp. š2 st. 121 [list 27]

Sustik sajn,
to je fajn.
Če ga spiješ,
zares si fajn.
Klunklunklunk.
Klunklunklunk
spij vsega
al zdaj boš dal
pa za druzega.

Bravo, bravo
dobro ga znaš.

Vživaj, vživaj le
in prepevaj
in veseli se z menoj.

Le ga pij, le ga pij
na naše veselje;
saj jutri boš,
saj jutri boš
pa jele kislo zelje.

Spila si ga,
spila si ga.
Al zdaj boš dala
pa za druziga.

Al to je pa slab majster bil,
k' je tebe pit učil!

(Ko spije, pojo:)

To je pa dober majster bil,
k' je tebe pit učil.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

prim: 800-4 122. 4v

Dekličice, noričice,
ki fantom vse verjamete.
Vam beli grad obetajo,
še slabe kajže nimajo!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim: 8548-52 123. 2x4

Preljubi svet Urh,
kako si ti svet;
imaš majhno farco,
pa dosti deklet.

So črne kot kotel,
debele kot peč;
preljubi ti fantič,
ki hodiš k njim leč.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim: 133-36 124. 16v

V hišo pride mlad cigan,
za mizo sede star cigan.

„Birtova hči, ženka mojá,
prinesi ga literc, al pa dva.

Birtava hči, ženka mojá,
popij ga glažek, al pa dva!"

„O ti prokleti, čru cigan!
Od tebe me je piti sram!""

„Poprej s' po sobah skakala,
zdaj boš po gmajnci jokala."

Če ga spijem glažek al pa tri,
se žena krega vse noči,
pa če ji kaj naraj povem,
potem pa v kamrico ne smem,
moram it pa na štalo leč,
al pa na golo peč!

Bloke. Pel K. Zadnik.

Konec je od druge pesmi.

Dim.: 1891 125. 4x4

Pa bom stolček postavil,
pa na okno se spravil;
pa bom stolček zvrnil,
da bom dekle zbudil.

Pa mamca je vstala,
je hčerko vprašala:
„Kdo snoči je bil,
k' je stolček zvrnil?"

Pa hčerka je vstala,
se hitro zlagala:
„Naš maček je bil,
k' je miško lovil."

Pa mamca srdita
zagrab jo za kita,
pa vdar jo za uho:
„Boš lagala tako!"

Bloke. Pel K. Zadnik.

126. 2x4

Meni lučka ne gori,
saj mi lucka lunca sveti;
mene pa srce boli,
ker moram tle sedeti.

Komur se dremlje, naj gre spat!
Jar bom tukaj sedela,
svojga ljubga čakala,
na okun bom slonela.

Bloke. Pel K. Zadnik.

127. = rkp. 52 st. 118 [list 26]

Pa smo fantje fantvali,
pa se nismo nič bali,
pa po štir, pa po tri
smo metali čez ploti.

Pa smo fantje pri moči,
pa smo hodili po noči,
pa po štiri, pa po pet
smo ljubili deklet.

Pa po čem je v Kranj proso?
Pa po štiri, pa po pet;
pa pridemo spet.

Bloke. Pel K. Zadnik.

128. 2x4

Dim.: 4128

Dekle, poglej me prav,
da t' ne bo jutri žal,
da ne boš rekla,
da sem te goljfal.

Kaj te bom gledala,
saj te od prej poznam,
Bolj bi blo sto tisočkrat,
da te ne b' bla!

Bloke. Pel K. Zadnik.

129. 4 X 4

Dol s planine gleda
ravno se polje.
Kar nacukrat zdihne
mi srce.

„Oh, deklica, si moja ti,
si moj zaklad;
Jar te imam pa
na svetu rad."

Jar pa deklico
za roke sem prijel,
strastno jo poljubil,
tesno jo objel.

„Deklica, si moja ti,
si moj zaklad;
jar te imam pa
na svetu rad.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Pesem je navaden „jodler."

130. 13 v

Dol s planine gleda
ravno mi polje;
Oj, radosti zakliče
milo mi srce:

„Ti si deklica,
ti nedolžnih plan.
„Bog te živi!"
pravi mi pozdrav.

Jar pa deklico
strastno bom poljubil,
z desno jo objel:
„Bog te živi!"
pravi mi pozdrav!

Bloke. Pel T. Hiti.

Jodler.

131. 7 v

prim.: dod. pivske, št. 98

Bo prišla grenka smrt.
Moj hramček bo zaprt;
al glažek bo na stran,
jaz bom pa zakopan.
Ne bom več vinca pil,
bom v črni zemlji gnil;
tam si bom srce hladil.

Pel K. Zadnik.

Bloke.

132. = rkp 52 št. 1 [list 1]

Dobra je dolenjska dežela,
ki je s trto nasajena.
Kedar trtca polna je,
zmirej vinca dosti je.

Kedar bomo grozdje brali,
lepe pesmi prepevali,
kedar bom jest vince pil,
takrat bom pa vesel.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: ~~[illegible]~~ 2166

133.

Zar mam pa ljubico
v Graden za kuharco.

„Fantič, kji z' bil pa zdaj,
da te ni b'lo do zdaj?"

Drevi pa pojdem v vas
h ljubci za kratek čas.

Tam sem za voglom stal,
ker sem se fantov bal.

„Kaj se boš fantov bal,
ker boš pri men zaspal!"

Fantje me vjamejo,
v lužo me vržejo!

Bloke.

Pel K. Zadnik.

134. = rkp. 52 st. 3 [list 3]

Prav lepa je ribniška dolina,
še lepši kot zagrebška;
prav lepa je svetga Mihela,
še lepši kakor ribniška.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

= 8368

136. (135 corr. M.T)

Tam se zmiraj kadi, kadi,
kjer moja ženka prato smodi, smodi.
Ona zmiraj kaj boljšega ma,
men pa mal ričeta da.

Moja žena je vsa židana;
to pa mene košta, košta.
Kedar pogledam za njo,
solze mi doli teko.

Moja ženka ranku 'n bav, bav;
to je pa mene kaj sram.
Kedar pogledam za njo,
solze men doli teko.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

135 (136 corr. M.T.)

prim.: 2610

Tri lesta sem vandral,
še sedem jih bom;
bom dekle počakal,
ker mlada je še.

Holali...

Bloke.

Pel T. Hiti.

137. 135

Majčov je pri peči ležal,
Kramar pa po hiši štapal.
Majč je mislil, da bo pri Micki ležal,
pa je prav prokleto bežal,
ker so fantje k nam prišli
pa so okno snemali.
„Okno mi naraj denite,
mene pa pri mir pustite;
jar čem imeti mir,
ker vas jaz pri mir pustim."
Okno so naraj devali
mladi Micki za slovo,
ker je več naraj ne bo.

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 5979-83
prim.: 1656-77

138. 2x4

Še kiklico prodala bom,
za sladko vince dala bom.
Oj sijaj, sijaj solučice
na moje drobno srčice.

V nedeljo jutro vstala bom,
v Ljubljanco se peljala bom.
Oj sijaj itd.

Bloke. Pel T. Hiti.

prim.: 7121-25

139.

Jar jemljem od mamce slovo:
„Pa nikar ne žalujte,
Marij se zročujte!
Al Marija Devica
vas troštala bo."

Pri nadaljnih kiticah se vstavi mesto „od mamce" zaporedoma: „očke, brata, sester, prijatljev."

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 6318

140.

4x4

Kaj si je zmislila!
fante vkup sklicala;
vzela od njih slovo,
od ledeg stanu.

Kaj si je zmislila!
Dekleta skup sklicala;
vzela od njih slovo,
od ledeg stanu.

Sem se oženil,
se kesam!
Za ta preljubi ledeg stan
se jokam noč in dan.

Oh, fantje vi,
ne ženite se!
Ženitve so prepovedane,
dekleta fanlaste!

Bloke. Pel K. Zadnik.

= 6319 141.

Micka mrtva leži.
Par sveč pri nji gori.
Kaj si je zmislila;
očeta poklicala;
vzela od njih slovo,
od ledeg stanu.

Bloke. Pel ~~K. Zadnik~~ T. Hiti.

Pri ponavljanju se vstavlja mesto „očeta" zapored „mamco", brate, sestre, žlahto.

= 6381 142.

2×4

Urca biji polnoči.
Smrt na vrata potrklja:
„Mlada Milka,
al s' doma?"

Mamca so močno zavpili,
ker so jo srčno ljubili:
„Oh, preljuba moja hči,
naj ti večna luč gori.

Bloke. Pel T. Hiti.

143. prim.: 1612

5×2

„Milka, Milka, kaj pa tukaj delaš
na zelenem travničku?"

„Jar pa roži, rožice presajam
na zelenem travničku."

Al mimo gresta, gresta dva soldata
lepo jo pozdravljata:

„Milka, Milka, boš nardila pušelje
z rožmarina nemškega?"

„Jar bi ti, bi ti že dala pušelje,
ko bi bil ti fantič moj!"

Bloke. Pela K. Zadnik in T. Hiti.

144.

prim. 2299

Se bo storil svit,
pojdemo kosit
in dekleta gor budit.
„Svitle kose na ramo djajte!"

prim. 4292

Ta kosa je rujava,
ne reže travce več;
ta dekle ni ta prava,
me noče ljubit več!

Bloke. Pela K. Zadnik in T. Hiti.

145. = rkp. 52 st. 13 [list 5]

[: Po planincah fantje kosijo :]
na planincah luštno je.

[: Po planincah deklice grab'jo :]
na planincah luštno je.

[: Po planincah solučice sije :]
na planincah luštno je.

[: Al po planincah rožce cvetejo :]
na planincah luštno je.

[: Al po planincah ljubce špancirajo :]
na planincah luštno je.

Bloke. Pela K. Zadnik in T. Hiti.

146. = rkp. 52 st. 14 [list 6]
= Š 6565

Marija, teb zročimo se,
da boš nas ti varvala
in prečno gor na zvezdice
v nebesa pripeljala.

Bloke. Pel T. Hiti.

Narodna?

= 6317 147.

3x4

Imela sem krancelj lep
trinidvajset let;
zdaj ga pa hoče
ljub' Jerus imet.

Očka, ne žalujte,
mamca, ne jokajte,
saj ste dali hčer možu
ljubemu Bogu.

Imela sem dvanajst spletenk,
da so me spletale,
zdaj me pa spremljale
v črno zemljo.

Bloke.

Pel K. Zadnik.

148.

prim.: 4694-96

Pa še lani poflet
sem te rajtala vzet,
pa še letos po zim
pa še sama ležim.

prim.: 3129-36

Pa ko b' lepa ne bla
neb' hodil za njo,
b' ji fige pokazal,
pa sunu z nogó.

prim.: 2667

Saj te nisem prosila,
pa tudi te ne bom;
saj tacga falota
dobila ga bom.

prim.: 2621

Pa bod moja, bod moja,
t' bom lešnikov dal;
boš tiste potolkla,
t' bom drugih nabral.

Bloke. Pel K. Zadnik.

Pesem je sestavljena iz več pesmi.

149. 4X4

Soča voda je šumela,
mesec je na nebu s'jal.
Jar pri okun sem slonela,
ko si ti slovo jemal.

Drugi si podal desnico
in poljubil jo sladko:

meni si podal levico,
pa še to strašno hladno!

Mnogo let je že poteklo,
kar si ti slovo jemal;
takrat mi je srce reklo,
da te več naraj ne bó.

Daleč, daleč, v tuje kraje,
daleč, daleč tvoj spomin.
Drugo srečo tam uživaš;
moj spomin t' je ne kali.

Bloke. Pel K. Zadnik.

150.

Vse smo zašpilali,
vse smo zadudlali.
Kar je men očka dal,
vse sem zadjal!

Bloke. Pel K. Zadnik.

prim.: 2167

151. 2X4

Oh, trije fantje so prišli,
Ravničanje bežali,
ko so jim obetali,
da bodo vsi tepeni.

Pelejuc je bežal naraprej
po nageljih rudečih;
dobil je prav dobri dve
tje po svojih plečih.

Bloke. Pel K. Zadnik.

152. = rkp. 52 (bez st.) [list 28]

1. Smo šuštarje prosili,
da b' šivat jih dobili. Pijom...

2 Stolček je na cesti,
pripravljen je za sesti. Pijom...

3 Šuštar je na mosti,
ga čaka dela dosti. Pijom.

4 Dreta je na gori,
povlečena bo doli. Pijom...

5 Smola je tam v Reki
na tisti velki smreki. Pijom...

6 Fertah je v Parizi
pri moji ljubi Lizi. Pijom...

7 Fingrat je tam v Trstu
pri ljubici na prstu. Pijom...

8 Kopita so na Loki,
zajedene na moki. Pijom...

9 →

10 Šivanke so tam v Gracu
raztresene po placu. Pijom...

11 Cveki so tam v Ribnici
v tistem starem štibelci. Pijom...

12 Koža je tam v Loži
pri tistem starem moži. Pijom...

13. Kneftra je na Dunaj,
obešena je zunaj. Pijom...

14. Šetine so tam v selu
pri stari svinji v čelu. Pijom...

15 So šuštarji kmplali,
dnarja niso poznali. Pijom...

16. Kje se dobi tak osel,
da bo to robo vkup nosil?!

---

9 Skrinca je v Ljubljani
na tisti velki strani. Pijom...

Bloke. Pele dekleta. ~~9/. 52~~

153. = rkp. 52 st. 83 [list 22]

Prišla je štinca od nebes,
da moram dat življenje čer,
rajtingo večnemu Bogu,
Jerusu usmiljenimu.

Kako bom rajtingo dajal,
sem se vselej pokore bal.
Odlašal sem jo za naprej;
oh, kaj bo z mano zdej.

Prej ko sem v mladih letih bil,
vse sorte špase sem počel;
večkrat verbežno sem grešil,
pokore nisem stril.

Zdaj bom pa prosil Jerusa,
Marijo, svetga Jožefa,
da ne bom večno terpel,
enkrat prišel v nebo.

Bloke. Zapisala Marica Modic.

= 6320

154.

Imela sem ženina,
usmiljenga Jerusa;
zdaj me če večni Bog
k sebi imet.

Imela sem kramelj lep
sedem in dvajšet let;
zdaj ga če večni Bog
k sebi imet.

Imela sem šest pletilk,
da so me spletale,
zdaj me b' jo spremljale
v črno zemljo.

Zvonovi mil pojo,
k sebi me vabijo,
k sebi me vabijo
v črno zemljo.

Bloke. Zapisala Marica Modic.

prim. dod. stan.: II. st. 24 155. 10X4

Eno pesem čem zapeti
očito, vse na glas,
in hočem v misel rzeti,
kak je vsakdanji čas.

Kako se ljudje nosijo,
po svetu grehe trosijo;
oj, žalostno je slišat to
kaj tacga od ljudi.

Po mestih in doželi,
povsod je polno zmot.
Ljudje so se začeli
že pačiti povsod.

Bi mislil, da je šribar,
pa je kmetiški faut;
je šuštar ali žnidar,
pa ima gosposki gvant.

Cigarce si kupujejo
in zlate prstane,
da lažje zapeljujo
nedolžne deklice.

Dekleta so res lepe,
so lepe na vso moč,
so pisane ko tička,
po kikli nos obroč.

Za mašo se opravlja,
se nikamor ne mudi;
se v špegel ogleduje,
da v cerkev zamudi.

In brž ko maša mine,
po cerkvi ven zleti,
se pod lipo vstavi,
se še ne pokropi.

Po tri so skupej zbrane,
al jih je pa še več;
pa imajo take pogovore,
da se ne šika več.

Al ta je lep, al un še bolj,
al ta je men še bolj po volj?,
al ta mi večkrat vinca da,
ne bom pustila ga.

Bloke. Narekala Roza Kraševec.

prim.: 4445, ~~40~~ 48 156.
3X4

Ena tička mi poje,
pa še sam ne vem, kaj;
na zelenemu borštku
na vejci sedi.

Oj tička, oj tička,
nikar mi ne poj!
So mi rožce pozeble,
ni pušeljček moj.

Ena tička priletela
z visoke goré,
mi pismo prinesla
od ljubce moje.

Oh, kaj si je zmislil prim.: 1524
naš cesar, naš kralj;
devet regimentov
soldatov nabral.

Marija, Marija
spod Šmarne Gore,
oh, vari nas
strašne vojske!

Bodo kroglje letele
okol Šmarne Gore,
bodo strašno jokale
ljubljanske gospe.

prim.: 7178-88

Bloke. Narekala Roza Kraševec.

prim.: 61-63 157. 15 V

Urca je enajst udarila.
Njen ljubi na okno potrklja.
Ko hitro se napravila
in s svojim ljubim šla.

Mi mesec, zvezde svetijo,
mrtvi pa konje jahajo.
„Milka, al te je kaj strah?"
„Kaj me bo strah,
Saj s' ti pri meni, Anzel mlad!
Pusti mrtve na miru spat!"

Do groba sta prirajžala.
Ko grob se je nakrat odprl
in njenga ljub'ga prec požrl.
Milka na grob se zgrudila
in svojo dušo zdihnila.

Bloke. Narekala Roza Kraševec. Pesem spada v vrsto pesmi o mrtvem ženinu kakor „Lenora" Bürgerjeva.

prim.: 61–63 158.

50 v

Ni lepšega na sveti
kakor ljubezen iz vsega srca,
kjer se ljubita dva,
pa se dopolnit ne da.
Kakor jaz pa vedno rečem,
tako da te ljubim zvesto.
Oh, ljubi moj,
tudi v grob grem za teboj!
Jar sem tvoja,
ti pa moj.
Vekomaj jaz pa tebe hočem imeti,
nikdar te ne zapustiti;
zdaj pa grem od tebe proč;
povej jim, da grem
pod vojaški meč.

Pala je glava preč. –
Ljubezen med nama.

„Oh, ljuba moja,
vstani gori
in pojdi z menoj.
Moj čas je prišel,
ker jaz moram bit doma
o polnoči."

Dekle je gori vstala
in britko se jokala,
ker je svojga ljub'ga dočakala.
On pa nič drurga ni govoril, kakor:
„Ljuba moja,
stopi gor na konja

in pojdi v grob z menoj,
da bova dopolnila
najino grenko ljubezen."
Jerdla sva o polnoči.
In uprašam vas:
„Bratci moji, al ste vsi doma?"
„Je smo vsi doma!"
„Sjuba moja, kako te je kaj straḥ?"
„Kako bo mene straḥ,
ko sem pri tebi!"
„Tako bova jezdila naprej
do moje domovine."
„Kaj, bratci, pri vas ste vsi doma?"
„Nak, enega fali,
ker je šel po svojo ljubo,
ki vsak čas jo pripelja!"
„No, ljuba moja,
pojdi s konja
in v grob pojdi z menoj!
Ker sva se zvesto ljubila,
Tako se je najina ljubezen sklenila."

Bloke. Zapisal Fr. Baraga. Pisec je menda pesem malo pozabil, zato je mnogo iz drugiḥ pesmi vzetega. Pesem „o mrtvem ženinu."

— 159. 4 v

Prej pa ne gremo domov,
da se bo delal dan,
da se bo delal dan
gor pri Sjubljan.

Bloke. Pel T. Hiti.

160. = rkp. 52 vt. 2 [list 2]

Jar sem pa sam pri hiš,
pa mi gre vse navzkriž;
kelnarca pijana
pod lipko leži.

Bloke. Narekal T. Hiti.

161. 2 x 4

prim.: 1645

Dve let in pol sva skup živela,
kakor da b' v zakonu bla.
Božja pravica naju razločila,
drugi pa nikol nihče.
Kolkrat sva skupej sedela
in lepo pomenkvala se;
pa nikdar se nisva vprašala,
al se smeva ljubiti al ne.

Bloke. Narekal T. Hiti.

prim.: 427 - 36 162. 17 v

Stoji, stoji hribček strman,
gor leži lepa ravan.
Gor je vrtec ograjen,
polu je rožic nasajen,
plavih, rudečih, rumenih,
narveč od Boga zvoljenih.
Gor je les, lepo drevo,
sedem let ni zeleno blo.
Marija se nizko priklonú,
to drevo prec ozelenú.
Spodaj je hladna senčica,
ziblje Marija Jerusa;
srebrna zibka, zlat toček,
notri se ziblje Jeruščeк.

Jerus je vsmiljenga srca,
karga mi prosmo,
to nam da.

Bloke. Narekal T. Hiti.

prim.: 2129 - 2137 163. 14 v

Prišel sem pod oknice,
ko je Mariji zvonilo;
Mariji zvonilo, domov se mudilo;
po ona je mogla it hitro domov.

Prišel sem pod oknice,
ko je bla urca enajst.

Sem čul govoriti: „Kaj more to biti?
Sta bila dva druga pri nji.

Pištolca pri mir stoji;
tekla bo po kamri kri,
tekla po kamrici kri.

Te duše so večne,
al trupla so grešno,
oh, kam pa porajžajo zdaj.

Bloke. Pel Tine Hiti.

prim.: 164.
2381 - 86 2 x 4

Vsi so prihajali,
mojga ni blo,
jaz sem pa plakala
rama doma.

Ljubi pa prišel bo,
prime me za roko;
prec bo ozdravljeno
moje srce.

Bloke. Narekal T. Hiti.

165.
prim.: 2236 3 x 4

Eno gredico bom skopala,
rožmarina bom nasjala,
da bom fante ž njim goljfala.

Kaj boš, srota, ti goljfala,
ki nisi sama.
Bom šel čez mesta in vasi,
bom videl lepše kot si ti.

Dekle med pregom stala je
in svitle zvezde preštevala je.
Svitle zvezde gredo vse v nebo:
„Pojd, moj ljubi fant, domov!"

Sv. Vid nad Cerknico. Narekal Fr. Rot. Zadnja kitica spada drugam.

166. 2 X 3

Ljuba mamca,
Ljuba mamca,
kje pa vaša hči leži?

„Oh, tam gori
na kozjaki,
cepé, cepe pa dol drži.

Bloke in Sv. Vid nad Cerknico. Narekala T. Hiti in Fr. Rot.

prim.: 1851 167. 10 v

Hladan večer miže prihaja;
po dolincah slanca pada.
Čas mi je slovo jemat,
v druge kraje se podat.
Čas je že oženit se,

pa nimam zbrane ljubice.

Men ni nič za rožce moje,
če se one posuše;
men je več za dekle moje,
če me ona zapusti.

Bloke. Narekal T. Hiti.

prim.: 1441-59 168. 6 X 2

Kdo te bo troštal, troštal ljubica,
kedar te jaz zapustil bom?

„Troštale me bojo, bojo ribice,
ktere po vodi plavajo."

Kdo te bo troštal etc.

„Troštale me bojo, bojo tičke,
ki po zraku letajo."

Kdo te bo troštal itd.

„Troštale me bojo, bojo fantje,
kteri po mesti vandrajo."

Bloke. Narekal T. Hiti.

169.

prim.: 28-31

Stoji, stoji tam beligrad;
za gradom teče rdeča kri,
da b' gnala mlinske kamne tri,
mlinske kamne tri, oh, cele noči!

Tam Landon vojvoda stoji,
krvavi meč v rokah drži.
On če imeti beligrad
in turško vojsko pokončat.

Cesarski bombe mečejo,
se Turki z grada vlečejo.
Cesarske puške pokajo,
se turške gospe jokajo.

Tam se nič nesmili

oče svojmu sinu,
sin pa očetu tudi ne.

„Žena, tu je roka,
skrbi za otroka,
mene več naraj ne bo!

Oh, adijo očka,
oh, adijo mamca,
oh adijo sestra, brat,
zdaj se vidmo zadujikrat."

Kroglja priletela,
v srce me zadela
in me tezko ranila.

Bloke in Sv. Vid. Pela T. Hiti in Fr. Rot.

prim.: 1584-88 170. 5v

Barčica po morju plava,
drevesa se priklanjajo.
Oh, le naj se priklanjajo,
le naj se priklanjajo,
sam da jih čez pripelja!

Bloke.

Narekal T. Hiti.

prim.: 815 171. 3v

Ljubca moja,
oj, kod si ti bla hodila,
ker te nobeden ne pozna.
- - - -

Bloke.

Pel T. Hiti.

172. = rkp. 52 st. 17 [list 7]

Srečna je bla noč božična,
ker nam je rojen Zveličar sam.
Angeljci pojejo veselo glorijo,
vesel, vesel, veselo, veselo glorijo.

Bloke.

Narekal T. Hiti.

173. = rkp. 52 st. 18 [list 8]

Svet Jožef in Marija
sta po Betlehem hodila.
Gresta tje po'ni gmajnici
prot razdrti štalici.

Marija v štalco stopila,
nam je Jerusa rodila,
Zveličarja celga sveta,
ki nas v nebesa pripelja.

Sv. Vid nad Cerkinco.

Narekal T. Hiti.

174. = rkp. 52 st. 19 [list 9]

Tam za goro, tam za goro,
škrjančki, škrjančki mi pojo.

Trtica rodila [:oj grozdka dva:];
grozdka napolnila [:oj sodčka dva:];

sodčka napolnila [:oj glažka dva:];
glažka napolnila [:pijančka dva:].

Oj tam za goro, oj tam za goro,
škrjančki, pijančki mi pojo.

Bloke.

Narekal T. Hiti.

175. = rkp. 52 st. 20 [list 10]

Pa oral, pa oral,
pa ženičko bom sjal,
pa 'm travco pokosil
pa grmujče požgal.

Pa bom trte nasadil,
pa bom grozdje mastil,
pa prijatlje povabil,
pa še sam ga bom pil.

Sladko vince piti,
to me veseli;
dobre volje biti
to me srčno veseli.

svoje žive dni,
svoje žive dni
brez use skrbi,

Bloke.

Narekal T. Hiti.

prim.: 1200 176. 11 v

Škrjanček poje, žvrgoli,
se belga dneva veseli.
„Kjerkol sem hovil,
kjer sem bil,
al take nisem te dobil,
da b' bla tak lica belega,
srca pa vsmiljenga."

Pod klančkom sva se srečala,
prav mil sva se spogledala;
solzne so ble najne oči;
to vse ljubezen stri.

Bloke.

Narekal T. Hiti.

prim.: 151 ~~177.~~ 2 v

[Oj, tam na ravnem polju
stoji en beli grad]

177. = rkp. 52, st. 23 [o. list 11]

Po cesti hodi stari mož,
na rami nese pleten koš,
al srečal ga je šuštar mlad,
poprašal bi ga grozno rad:
Al nosi šila al smolo,
saj jar kupim oboje to.
„Jar ne nosim šila ne smolo,
jar nosim le svojo ženo.

Ker ni tla doma delati,
pa mora s koša gledati.
Če jo v Ljubljanci ne prodam,
jo še na Dunaj pocentram."
Pa pride tje na žabji most,
pa vrže babo-smuk – pod most.
Žena pa pravi: „Preljub moj mož,
kako je lušno v tvojem koš."

Bloke.

Narekala Micka Pirman.

178. = 8451 2 X 4

Al hišo imam pa že staro.
al streha bo kmal dol pala,
po hiši je pajčovna za cir,
pri lukujah za šipe papir.

Pri hiši ni dvarca, ni druzga blaga,
krajcarja storiti s koga.
Pri hiši tud ni nobene stvari,
otroci so še najbolj nagi.

Bloke.

Narekala Micka Pirman.

prim.: 942 179. 8 v

Prav lepo mi poje črni kos
oj črni kos, oj črni kos,
gor na zelenem bukovju
oj bukovju, oj bukovju.
Strašno bi streljal kosa rad,
oj kosa rad, oj kosa rad.
Kos pa pravi frfrfr.
oj frfrfr, oj frfrfr.

Bloke.

Narekal T. Hiti.

prim.: dod. obsm. A str. 633 180. 21 v

Lepa je zemlja gospodovi vrt,
na vsaki stopinji, oj, čaka te smrt.
Srota od doma šla;
sama za to neve,
da jo smrt v vodi počakala.
Milo še zgovori:
„Kje ste pa očka vi,
ko sem vas klicala,
ročke podajala v vim z globočin?"
Milo še zgovori:
„Kje si pa bratec ti,
kak se pa tebi
pri soldatih godi?"
Ko b'bli pritekli vi,
rešli bi svojo hči,
ktera na britof
že mrtva leži.
Crvi b'jo sneli
pa njeno telo.
Vzela od njih slovo
ledeg stanu.

Bloke. Narekal T. Hiti. Zložile baji ravniška dekleta.

181.

prim.: 2607 - 10

Tri leta sem fural,
tri leta še bom,
je dekle premlada,
počakal jo bom.

Bloke.

prim.: 4045

Na žažci sem rezal,
na dilci sem spal,
tri ljubce sem videl,
sem sredujo si zbral.

Pepa Šivc. Štorovo.

182. = rkp. Š2 st. 29 [list 12]

Po cesti hodi stari mož,
na rami nese pleten koš.
„Kaj nosiš, šila al smolo?"
„Jar ne nosim šila, ne smole;
jar nosim sam svojo ženo.
Ko mož pride tje na most,
pa vrže babo - smuk - pod most.

Ker noče ni tla doma žgance kuhati,
mora pa tukaj s koša kukati.
Ker ni tla doma vince pit,
mora tukaj v košku bit."

Fr. Rot.

Sv. Vid.

prim.: SŽ str. 226 183. 24 v

Oh, kam mladina mi zahaja,
ko solnce doli gre.
In po cesti pride mlad mladenič,
ime mi je bilo Johanič.

„Ljuba mamca, al b'mi dali vašo hčer?"
„O, ljub mladenič, kam jo pa ti peljal boš?"
„Jar jo bom peljal tje na planine,
tje, kjer polke špilajo."

Ko pta prišla na pleniše,
prec ji z drugim plesat šla.
Ko pta polko odplesala
prec ji k svojmu ljubimu šla:
„O, ljub moj fantič,
nikar ne zameri;
To je bil bližnji posel moj."
In ji prosil,

Lv. Kol.

najgreta na sprehod.
Ko pta prišla tedi junce,
kam ji vidla svojo smrt.
Fantič potegne ostri nož
ni ji odsekla glavco prec.
To jmejte, fantji in dekleta, za spomin:
vsaka naj gre s svojim plesat,
vsaka naj gre s svojim spat.

Fr. Kos.

184. 11 v

Prim.:

„Fantič, ne pij tako,
menj je pri prc° hudo;
jar bom prelakala
grenke solze."

Joči jih, al pa ne,

Lv. Kol.

men pri prič pleb za te,
jaz imam zbrano
vj, drugo dekle.
Buca je gori kot ti;
ima najdva, al pa tri,
pa najrajši sama leži.

Fr. Kos.

185. 14

Prim.: 1219 - 22

Rasti mi, pasti, trava zelena;
gor na ti travci, na tišca ptyi.
Notri v pe-ti hišci

je ona poskej postlana;
gor na ti poskljci
ena dekle leži.

fantič pa pride meni
ni jo obgovori:

„ al si bolana,
al si zaspana,
al te prek boli?"

„Nisem bolana,
nisem zaspana,
al mene prek boli?"

Lv. Kol. Fr. Kol.

186. 31 v

Prim.: 115

Enkrat je bil en lep vrtnar.
Na vrtu poje je pavil,
poleže, bele lilije;
ni to-le premico je pel:
„Do zdaj sem bil en pevec kmet,
pa zdaj postanem kmezov zet."
Pri oknu stal je gospodar,
vse plišal, kaj je pel vrtnar.
Po noči ga je streml mraz,
od jeze mu je bled obraz.
„Pojdi z mano na goro,
da bova ustrelila volka,
ti trga mlada jagneta."
Šel je z njim tij na goro,
da sta ustrelila volka,
ti trga mlada jagneta.

Bloke. Pepa Šivc.

Pesem je fantkova „Kmezov zet."

Že že mrači, se dan pemni,
ko mlad vrtnar mrtev leži.

Ftarem gradu že vse spi,
samo kraljeva hči še ne;
pri nji se svetla luč gori.
Pod oknom stal je meček,
prav milo prosil je, lepo:
„Obleci hitro svilnato,
z pumeno žido ptičkano;
po vrh pa denis srebrn pas,
ni poze v kite las.
Pa hitro, hitro za menoj,
da povečeva se mocej.
Ko zora poči, moja boš,
jar pa na vekomaj Tvoj mož."

prim.: 2361-64

187. 4v

Vse je veselo, kar živi,
samo moje srce ni.

Pa moje srce biše blo,
pa je promočno žalostno.

Franca Korošec iz Slivnice.

188. 14v

Vse je belo kakor sneg;
jar pa pojdem k svojmu deklet:
„Prej kot s'ti, ljubca, moja bla,
si zmiraj lepo rdeča bla;
zdaj si pa bleda ratala,
in sinčka zibkala.
Sinček bo v zibki spal,

jaz bom slovo jemal.
Ti se boš milo jokala,
jar se bom pa smejal.
Sinčka boš povijala,
name se boš spominjala.
Ti se boš jokala,
jar se bom pa smejal."

Pepa Šivc iz Štorovega.

189. 22v

prim.: 773-794

Stoji, stoji en beli grad,
za belim gradom vrtec zlat;
vrtec je pa ograjen
z rdečo žido opleten.
Notri je pa deklica,
oj, deklica vrtnarjeva:
„Oj, deklica vrtnarjeva,

al boš kaj dala pušeljca?"
Jar sem dala pušeljc lep,
ko sem bla stara šestnajst let.
Zdaj sem ti dala plavega
z mojga srca pravega;
zdaj sem ti dala rudečega
z mojga srca gorečega.

Moj ljubi moral na vojsko it
pa tam smrt storit."
„Klobuček sem pa jar pobral,
sem ga na svojo glavco djal.
Bog ti poplačaj, ljubica,
ker s' me tak dolgo čakala."
Kdor v ti vojski smrt stori,
se vsak v nebesa preseli.

Pepa Šivc.

Bloke.

190. 6x4

Ta slamca mora drobna bit,
ta dekle mora moja bit.
Oj sijaj, sijaj, solučice,
na moje drobno srčice!

Ta slamca je ječmenova,
ta dekle je oženjena; oj sijaj itd.

Ob cesti raste rožmarin

in še druge rožce z njim. Oj sijaj...

Ob hišci raste majaron,
pa moji ljubci doberdan.
Oj, sijaj, itd.
Moj ljubček je en mlad soldat,
pojde drevi z mano spat;
Oj, sijaj...
Moj ljubček je en mlad ofcir,
pa pojde z mano na špancir,
Oj sijaj...

Bloke. Pepa Šivc in Pepa Srnel.

191. 2x4

prim.: 1767-68

„Oj, ljubca moja, oj kod si ti hodila,
da te ni blo tolk časa domov?"
Ljubček ti, po trski sem hodila,
da me ni blo tolk časa doma!"

„Ljubca moja, oj, kaj si ti kupila,
da te ni blo tolk časa doma?"
Ljubček ti, zlato sem ti kupila,
da me ni blo tolk časa doma.

Bloke. Josipina Šivc.

192. 2 prim.: 1612 – 18
1 prim.: 1592 – 1610
23v

„Še nocoj bomo prišli v vašo hišo,
če b' mi dali vašo hčer."
„Pa ne vemo kam je šla;
al je šla prešičkom jest dajati,
al je šla pa kravce molzt."

Mlada Micka rožce trga
na zelenem travniku.
Mimo gredo pa soldatje,
pa se mal pošpasajo.

„Saj me vidte, da jar rožce trgam
na zelenem travniku."

„Delaj, delaj, dekle, pušeljc
za to rajžo žalostno."

Saj t' ga bodem naredila
z rožmarina nemškega.
Za klobuk t' ga bom pripela
z eno zlato knofeljco,
da t' ga ne bo burja vzela,
koder, fantič, hodil boš.
Turške frajle te bojo sprašvale,
kje si lepi pušeljc dobil.
Men ga je Kranjica dala,
moja prva ljubica."

Franca Korošec iz Slivnice.

prim.: 1589 – 91 6v

193.

Terezinka zgodej vstala,
še poprej kot solučece.
V mrzli vodi se je vmila,
svojga ljubga čakala,
gor pa dol po hiš hodila,
pa svojga ljubga čakala.

prim.: 158 – 88 4v

Barčica po morju plava,
drevesa se ji priklanjajo.
Oh, le naprej, oh le naprej,
da pridem gori v večni rej.

Bloke. Pepa Šivc.

prim.: 6306 – 24

194.

9v

Dobil sem pismice,
žalostne šriftice,
da moja preljuba
bolna leži.

Zdaj bom pa mogla vmret,
tebe pustit.
Zdaj ti pa voščim
eno drugo dekle."

„Zame nobena ni,
kakor le sama ti!"

Slivnica. Franca Korošec.

195.

Tam sem za voglom stal,
ker sem se fantov bal.
Fantje pa pridejo,
v lužco me vlečejo.
V lužco pa še ne grem,
pri ljubci še nisem bil.
„Kje si pa bil do zdaj,
ker te ni blo poprej?"
„Jar sem pa tamkaj bil,
pa mlade ribce lovil."

Slivnica. Franca Korošec.

196. = rkp. 52 st. 43 [list 13]

Micka, pojdi pit,
pa drurega nalij.
Nikol ne pozabi
na Jerusa ti.
Bog bče mej nam,
Marija mej nam,
svet Jožef na levi stran.

Le živjo, živjo, ven ga spij,
pa drurega nalij.

Slivnica. Franca Korošec.

197. 4v

Mi smo lepo tamcali
letos ino lani,
za 'no rudečo gartrožo,
k' je rastla na poljani. Homtra...

Slivnica. Franca Korošec.

198. prim.: dod. stan. II. št. 115

4v

Na strehi poje mlad kapot,
v hišo stopi mlad gospod:
„Od kod ste vi doma, gospod?"
Čidičida...

Korošec Franca. Slivnica – Bloke. Pepa Šivc.

199. prim.: 1497–1508

7v

Tiho ti, tiho ti,
kajgovoriš,
da se nad mano
ne pregrešiš.

Predno bom storil
maršal padva,
se boš za mano jokala.

Slivnica. Franca Korošec.

= 7039 200. 4v

fantič mlad, fantič mlad,
kako si bil ti lep soldat!

V kosarni sukal sabljico,
zdaj bom pa ljubico!

Bloke. Pepa Šivc.

201.

Sem rekel, sem vprašal,
če s' bla kaj moja,
da mi zvesta ostaneš,
da pridem domov.

Nikar se ne brani,
da b' moja ne bla,
še mamca so mi djali,
ko v zibki si bla.

Slivnica. Franca Korošec.

202. = 6321

3x4

Kaj si je zmislila;
očka poklicala,
vzela od njih slovo,
ledeg stanu.

Kaj se pa še zgodi?
Micka mrtva leži,

pri nji pa par sveč gori
cele noči.

Storil bi bil očka prav,
da b' jo bil dal možu;
pa še bolj storil si prav,
da si jo Bogu.

Bloke. Pepa Šivc.

203. 4v

Kje je mesto Ribnica,
kje je beli grad?
Crvik, crvik...

Kje je mesto Ljubljančica,
oj, kje je beli grad?
Crvik...

Bloke. Pepa Šivc.

Potem se poje mesto „Ribnica", „Cerknica", „Žuremberk" itd.

204. 2x4

=6328

V judansko cerkev pridem,
me srce zaboli:
„Kje so moja mamca,
k' so lani tukaj bli?"

Al zdaj pa počivajo
v hladnemu grobu,
al zdaj pa počivajo,
vsmil se Bogu!

Bloke. Pepa Šivc.

205. 10 v

=8475

O ti vražja baba,
si hujši kakor vrag.
Palco boš dobila
na hrbet, da bo strah.
Na hrbtu al na riti,
ti moram do živga priti,

nagajat, parsajat,
da bo strah."

„Jar se tega nič ne vstrašim,
ker imam devet kož."

– – – – –

Bloke. Micka Pirman.

206. 4x4

= 7057

Pride nedelja jutro,
je v cerkvi božja čast;
jar pa pogmajnci hodim,
sem žalosten ta čas.

To moje slavko petje
ima solzne oči,
ker išče si zavetja,
da prestoji noči.

Cesar je dal povelje,
puške nabasati;
„Če je v naši deželi,
dobit ga moramo!"

Oh, kam se čem podati,
bežat ne morem več.
Rajši pojdem sam v kosarno,
če pridem tud pod meč.

Bloke. Tine Hiti.

207. 9x4

prim. 8654 – 56
prim.: ~~3413~~ 3348 – 99

Prišle so, prišle
malenske dekle,
da so to bolko
s kože slekle.

Po cesti gre eden,
nese ene vile;
jaz sem pa mislila,
da je moj Tine.

O ti, ti bouha,
kako si ti souha,
drurga te ni
kot same kosti.

Eden po cesti gre,
nese en sodček,
jaz sem pa mislila,
da je moj Tonček.

O ti, ti bouha itd.

Eden po cesti gre
nese en krancelj,
jaz sem pa mislila,
da je moj Francelj

O ti, ti bouha

Eden po cesti gre,
nese en glažek,
jaz sem pa mislila,
da je moj Blažek.

Eden po cesti gre,
nese limone,
jaz sem pa mislila,
da je moj Tone.

Bloke in Slonica.

Pepa Šivc, in Franca Korošec.

SIMON KOROŠEC